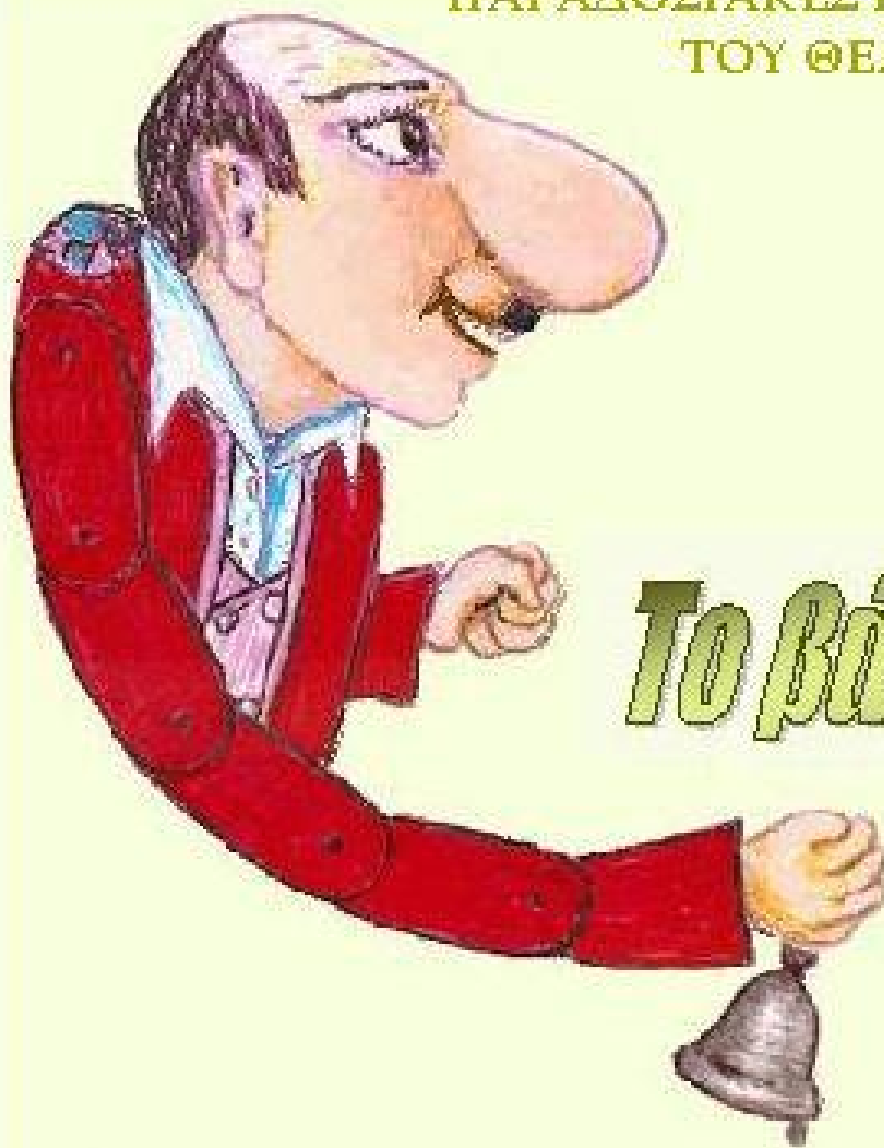

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ

Το βήλοπινο

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΑΠΟΔΟΣΗ
ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τριλογία Ζ'

αυτοτελών παραστάσεων του θεάτρου σκιών

“Σορόκος”

- **ΤΟ ΒΑΛΣΑΜΟ**
- **ΤΟ ΘΑΥΜΑ**
- **ΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ**

Σ. Σ. Προσπάθεια έγινε, ώστε το έργο αυτό, όπως και τα άλλα έργα της σειράς, να έχει το στυλ των παραστάσεων του θεάτρου σκιών της δεκαετίας του 1950. Μόνη διαφορά η άμβλυνση της έχθρας μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων ακριβώς λόγω της σημειωθείσης εν τω μεταξύ προσέγγισης των δυο λαών. Αλλά οι φρασεολογίες και οι συμπεριφορές των πρωταγωνιστών είναι όπως τότε, ενώ και κάποια, κλασικά πλέον, στιγμιότυπα από παραστάσεις εκείνης της εποχής, έχουν ενσωματωθεί με ή χωρίς διασκευή ανάλογα με την πλοκή κάθε έργου. Τέλος οι εικονιζόμενες φιγούρες και τα σκηνικά έχουν όλα φιλοτεχνηθεί από παλιά.

Θεατρική αδεία και για την καλύτερη απόδοση των διαλόγων, έχουν τονισθεί κάποιες λέξεις, οι οποίες κανονικά δεν τονίζονται.

Επιτρέπεται η από σκηνής παρουσίαση του έργου από κάθε ενδιαχολούμενο με το θέατρο σκιών.

Απαγορεύεται η εν όλω ή εν μέρει ανατύπωση του έργου για εμπορικούς σκοπούς, καθώς και η εν όλω ή εν μέρει παρουσίασή του σε DVD, Video, ιστοσελίδες του διαδικτύου και τηλεοπτικά ή ραδιοφωνικά προγράμματα, χωρίς την γραπτή άδεια του συγγραφέα.

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Οι παραδοσιακές παραστάσεις του θεάτρου σκιών αναφέρονται συνήθως σε εποχές απροσδιόριστες ή αυθαίρετα προσδιορισμένες ή διαφορούμενες.

Οπότε κάποια επαγγέλματα, κάποια μέσα μεταφοράς, κάποια επιτεύγματα της επιστήμης ή της τεχνολογίας ενδέχεται να υπάρχουν, αλλά και να μην υπάρχουν, και να γίνεται λόγος για αεροπλάνα εκεί όπου υπάρχουν μόνο κάρτα και για φάρμακα εκεί όπου δεν υπάρχουν φαρμακοβιομηχανίες ή έστω φαρμακεία.

Στις περιπτώσεις αυτές ο θεατής καλό θα είναι ή να συγκεράσει τα αλλοπρόσαλλα επιλέγοντας ορισμένα από τα συμφραζόμενα και απορρίπτοντας κάποια άλλα ή να δεχθεί την παράσταση σαν ένα μύθο, που η συσχέτισή του με την πραγματικότητα είναι ανώφελη.

Κάτι που ξέρουν να κάνουν πολύ καλά τα μικρά παιδάκια και διασκεδάζουν, ενώ οι μεγάλοι ίσως προβληματίζονται.

Κ. Στ.

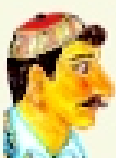
ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

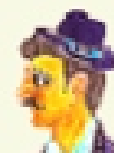
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

ΧΑΤΖΗΝΑΒΑΤΗΣ

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

ΣΙΟΥΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΕΒΡΑΙΟΣ

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ

ΑΓΛΑΪΑ

ΒΕΖΙΡΗΣ

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

ΓΕΡΟΣ

ΤΑΧΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

Σκηνή Α'

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται η μουσική του τραγουδιού "Σαν τα μάρμαρα της πόλης" που αρχίζει να τραγουδάει και που το σταματάει, όταν βλέπει τον Ταχήρ).

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και τον πλησιάζει).
Γεια σου, μπρε Χατζηαβάτη!.. Ωραίο το τραγουδάκι σου...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Νά 'στε καλά, αφέντη Ταχήρ... (Κάνοντας τεμενά).
Προσκυνώ, ο καημένος.

ΤΑΧΗΡ Σήκω επάνω. Τι κάνεις... πώς τα περνάς;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Σηκώνει το κορμί του). Ε... ας τα λέμε καλά, μπέη μου... ας τα λέμε καλά. Η αφεντιά σας;

ΤΑΧΗΡ Από υγεία... δόξα νά 'χει ο Γεραμπής!.. Τα άλλα... τα ξέρεις.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης;

ΤΑΧΗΡ Ο πολυχρονεμένος μας Βεζιρης, φιλε μου, τώρα τελευταία έχει μεγάλα σεκλέτια.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Τι μου λέτε; Κι ο λόγος, αν επιτρέπεται;

ΤΑΧΗΡ Δεν ξέρεις για τον γιο του;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Πώς... Είχα ακούσει ότι έκανε εγχείριση, αλλά απ' αυτές τις συνηθισμένες.

ΤΑΧΗΡ Ναι, μπράβο... κήλη. Μόνο που συνέβη κάτι το ασυνήθιστο, τζάνεμ, και το παιδί ακόμη ταλαιπωρείται.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Με έκπληξη). Α!..

ΤΑΧΗΡ Ναι, Χατζηαβάτη... Και, καταλαβαίνεις... ο πασάς πάει να σκάσει!.. Έχει αρχίσει και να φοβάται...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μα τι συνέβη... τι τρέχει;

ΤΑΧΗΡ Δεν κλείνει η πληγή... Δηλαδή κλείνει, αλλά μετά από μια-δυο μέρες μαζεύεται πύον, που πρέπει να καθαριστεί.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Πω πω!..

ΤΑΧΗΡ Καταλαβαίνεις, το παιδί υποφέρει... γιατί χρειάζεται κάποια μικροεπέμβαση κι αυτή γίνεται χωρίς νάρκωση.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Χωρίς;

ΤΑΧΗΡ Ε, βέβαια!.. Δεν μπορεί να του γίνεται νάρκωση κάθε τόσο. Καταλαβαίνεις, λοιπόν, πόσο υποφέρει το παιδί... αλλά και ο πασάς... Ε;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Πω πω πω, πω πω πω!..

ΤΑΧΗΡ Άστα, άστα, Χατζηαβάτη... ο Βεζιρης, σου είπα, κοντεύει να σκάσει! Είναι κοντά έξι μήνες αυτή η ιστορία.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Έξι μήνες!.. Τι λέτε, αφέντη μου; Πω πω πω, πω πω πω!.. (Σε άλλο τόνο). Καλά, κι ο γιατρός;

ΤΑΧΗΡ Κι αυτός χαμένα τὰ 'χει... δεν μπορεί να το εξηγήσει.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Άλλος γιατρός δεν το είδε;

ΤΑΧΗΡ Πώς... βέβαια.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Και τι είπε;

ΤΑΧΗΡ Κάτι δικά του... (Μικρή σιγή). Τους πιάνεις τους γιατρούς... τους καταλαβαίνεις; Για να τους καταλάβεις, θα πρέπει νά είσαι κι εσύ γιατρός... Αλλά, άμα είσαι μόνος σου γιατρός, τι τον θέλεις τον άλλο; Άσε!.. (Μικρή σιγή). Φταιει, λέει, ο οργανισμός του παιδιού, που κάτι δεν κάνει με τα ράμματα. Δεν τ' αφομοιώνει... δεν τ' αποβάλλει... Άντε βρες εσύ την άκρη.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μα, αφέντη μου... το πύον, όπως όλοι ξέρουμε... δημιουργείται από μόλυνση. Μήπως το πρόβλημα δεν βρίσκεται στον οργανισμό του παιδιού, αλλά στα ράμματα;

ΤΑΧΗΡ Ναι, αλλά, σου λέει, τα ράμματα είναι σε όλους τα ίδια. Δεν παρουσιάστηκε αλλού παρόμοιο περιστατικό...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μάλιστα. Οπότε, φταιει ο οργανισμός του παιδιού... (Με ξαφνική έμπνευση). Και ωραία... δεν υπάρχει κάποιο φάρμακο ή κάτι, τέλος πάντων, να βοηθήσει τον οργανισμό του παιδιού;

ΤΑΧΗΡ Άστα, σου λέω, Χατζηβατάτη, δεν βρίσκεις άκρη. (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Στενοχωρήθηκες, ε;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Πάρα πολύ! Είναι πράγματα αυτά... έξι μήνες το παιδί με την πληγή στην κοιλίτσα του, να του την σκαλίζουν κάθε τόσο και χωρίς νάρκωση;

ΤΑΧΗΡ Μάλιστα, φίλε μου... χωρίς νάρκωση!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Πω πω πω, πω πω πω!.. Εγώ, τι να σας 'πώ... να τό 'βλεπα μονάχα, θα λιποθυμούσα.

ΤΑΧΗΡ Άστα, σου λέω!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Κανέναν άλλον γιατρό... σκέφτεται να φωνάξει ο πολυχρονεμένος μας;

ΤΑΧΗΡ Παρήγγειλε να έρθει κάποιος πολύ σπουδαίος γιατρός από την πρωτεύουσα.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Α... μπράβο!..

ΤΑΧΗΡ Αλλά και κάθε άλλη περίπτωση την εξετάζει... δηλαδή, ακόμη και κομπογιαννίτης αν παρουσιαστεί, θα τον δεχθεί.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Δηλαδή, αφέντη μου, αν μου τύχει κάποιος;

ΤΑΧΗΡ Κομπογιαννίτης γιατρός;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ναι. Να του ειπώ να έρθει;

ΤΑΧΗΡ Μμ... να συνεννοηθούμε όμως πρώτα... μήπως, ξέρω 'γώ, έχει αλλάξει κάτι. Να μάθουμε και τι άνθρωπος είναι... Ε;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Α, ναι, βέβαια...

ΤΑΧΗΡ Μην πέσουμε σε άλλα... Κατάλαβες; Λοιπόν... σ' αφήνω. (Τον προσπερνάει προχωρώντας προς το σαράι). Αντίο!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο). Στο καλό να πάτε, μπέη μου... Στο καλό... στο καλό... Πέτρα να μη βρεθεί στο δρόμο σας, για να σκοντάψετε!.. (Στρέφει και προχωράει αργά-αργά προς την καλύβα σκεπτικός). Πω πω πω, πω πω πω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του και προχωράει αργά-αργά. Κάπου σταματάει και ρίχνει ένα χασμουρητό). Ουασά-ουα... Χάσα... Ουχ ουχ... Μπράβο!.. Ματιασμένος θά 'μαι...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Τον κοιτάζει από κάποια απόσταση. Κατ' ιδίαν). Μπα, τρομάρα του... ούτε που βλέπει μπροστά του...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωραία μέρα σήμερα... δεν είναι για δουλειά. (Βήχει ελαφρά, μετά κάνει πίσω και ξαπλώνει με την πλάτη ακουμπώντας το κεφάλι του στον τοίχο της καλύβας του).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Δεν έχει κι άδικο. (Κάνει λίγο πίσω και ξαπλώνει κι αυτός με την πλάτη δίπλα στις σκάλες του σαραγιού). Μπα... δεν βολεύει. (Σηκώνεται και πλησιάζει τον Καραγκιόζη). Πώς κοιμάται, τρομάρα του... κατάχαμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ροχαλίζει μουρμουρίζοντας). Γρουάουαουαααχ... (Βήχει ελαφρά). Γκχου-κχου!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Κάνει λίγο πίσω και αρχίζει να σιγοτραγουδάει). Σαν τα μάρμαρα της πόλης, βρ' αμάν... ωχ, αμάν...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξαναβήχει ελαφρά κάνοντας διάφορες κινήσεις με το χέρι του). Ου-κχούου!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Συνεχίζει να σιγοτραγουδάει). Σαν τα μάρμαρα της πόλης, βρ' αμάν... ωχ, αμάν...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Βήχει δυνατά μια-δυο φορές). Ου-κχου... κχού!.. Ηουχία, ζώα!.. (Γυρίζει μπρούμυτα. Σιγή).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Γιάνει πάλι το τραγούδι, αλλά πιο χαμηλά). Πού 'ναι στην Α-α-α-α... πού 'ναι στην Α-α-α-α...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άξι και ξερό σ'!.. (Γυρίζοντας πάλι όπτια). Κλείστε το ράδιο, ρε... (Βλέπει τον Χατζηβατή). Εσύ 'σαι, ρε τούβλο; Μπρός... άντε φεύγα από 'δώ χάμου!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Γιατί... δεν σ' αρέσει που σε νανουρίζω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Βήχει ελαφρά). Καλά... τραγούδα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Συνεχίζει το τραγούδι του από εκεί που είχε μείνει

και μάλιστα σε ψηλό τόνο). 'Γιά Σοφιά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πετάγεται πάνω). Αμάν!.. Τι έγινε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μμ; Τίποτα δεν έγινε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και γιατί έσκουξες;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Έτσι είναι το τραγούδι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα; Άστο αυτό, δεν μ' αρέσει... Πιάσε κανένα άλλο.
(Ξαπλώνει πάλι με την πλάτη).

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Να σου ειπώ την μαυροφόρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μαυροφόρα; Μπα... ούτε κι αυτό μ' αρέσει. Άλλο πες.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Σκέπτεται). Μμ... να σου ειπώ την ζωντοχήρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άλλο, άλλο...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Σκέπτεται πάλι). Μμ... να σου ειπώ την χήρα που
'χε ορκιστεί στο πρώτο της στεφάνι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα, θεμά το γονιό σου!.. Ρε, καμιά που να τον έχει
τον άντρα της... δεν ξέρεις;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Άσε, άσε... θυμήθηκα κάποιο που θα σου αρέσει πολύ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μπράβο!.. (Χασμουριέται). Μμμχ... χ... χ...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Αρχίζει να τραγουδάει σιγανά). Ωρέ, μη φοβηθείς
το... τον άνθρωπο... Λούλα μου... Μαρικούλα μου... Ωρέ, όσο θεριό και νά
'ναι... λε... λε, λε, λε, λε, λέλε... λε, λε, λε, λε, λε, λελέ... κουρμπάν!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει βροντερά).

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Συνεχίζει πιο δυνατά). Ωρέ, και να μασά τα... τα
σίδερα... Λούλα μου... Μαριγούλα μου... Ωρέ, και να τα καταπίνει...
λε... λε, λε, λε, λε, λέλε... λε, λε, λε, λε, λε, λελέ... κουρμπάν!.. Άιντε,
άιντε... μπάρμπα-Γιαννακάκη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σηκώνεται και αρχίζει να χορεύει).

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Τραγουδώντας αρχίζει κι αυτός να χορεύει). Πού
'ν' το, πού 'ν' το... πού 'ν' το Μαρικόκι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ακουμπάει το χέρι του κάτω και κάνει μια εναέρια τούμπα εμπρός και μια πίσω και μετά συνεχίζει να χορεύει). Όπα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Συνεχίζει να τραγουδάει και να χορεύει). Ψαράκια τηγανίζει μέσ' στο μαγειρείο... Βρε, άστα να καούνε... κι έβγα να σε ιδώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τραγουδάει). Όπα της... όπα της...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Συμπληρώνει). Δώσε και την προίκα της...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον χτυπάει, ενώ σταματάει τον χορό). Πάρ' τηνε!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Σταματάει να χορεύει). Γιατί με χτυπάς, βρε... ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σκάσε... προικοθήρα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μπα, τρομάρα σου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμένα, ρε, ή εσένα;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Εμένα, γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, λέει... Μού 'ρθες εδώ πέρα ορεξάτος πρωί-πρωί, λες και γύριζες από γλέντι...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Κι εσύ δεν πας πίσω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ', με ξεσήκωσες... Είπα να πάρω έναν οπνάκο εδώ χάμου για συμπλήρωμα.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Υπνο για συμπλήρωμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι να γίνει; Άλλοι παίρνουν για συμπλήρωμα φαί... εμείς που δεν έχουμε φαί, παίρνουμε ύπνο... Κάτι δεν είναι κι αυτό, ρε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Αν είναι, λέει... Νά 'ξερες, ματάκια μου, πόσοι απ' αυτούς που τρώνε και ξανατρώνε δεν μπορούν να κοιμηθούν...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βαρυστομαχιάζουν... ε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Δεν εννοώ αυτό.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, λίγο τό 'χεις; Κάποτε είχα ξεμοναχιάσει μια κατσαρόλα φακή...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Με λιγούρα). Φακή, ε; Ωραία, ωραία;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωραία, αλλά κρύα... Πώς λέει: να φας φακή και νά 'ναι κρύα; Ε... την έφαγα, ο μαύρος!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έφαγες τη φακή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Ναι, αλλά... τι νά 'τρώγα: την κατσαρόλα ή την νοικοκυρά; Άσε, αυτή είναι που δεν τρωγότανε με τίποτα!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Θέλω να 'πώ... την έφαγες όλη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Την φακή; Βέβαια!.. Ε, δεν ήτανε, ρε, και γεμάτη η κατσαρόλα... Μχ... μέχρι τη μέση... λιγάκι πάρα πάνω... λιγάκι πάρα κάτω...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και ήτανε λίγη μισή κατσαρόλα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, το θέμα δεν είναι αν ήτανε πολλή ή λίγη... το θέμα είναι που ήτανε κρύα... (Σε άλλο τόνο). Την έχεις φάει ποτέ κρύα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τη φακή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τη φακή βέβαια!.. Για τι μιλάμε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι... ποτέ!.. Η φακή είναι ωραία ζεστή... με... με ξυδάκι ωραίο... καριά ελίτσα... καριά σαρδελίτσα παστή, αν υπάρχει... Μμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μούξι και ξερό σ'!.. Ρε, για να μ' ανοίξεις την όρεξη ήρθες εδώ πέρα; Άει στο γέρο-διάολο πρωί-πρωί!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι, ματάκια μου... η κουβέντα τό 'φερε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποια κουβέντα, ρέ; Εμείς μιλάγαμε για αυτούς που τρώνε τον άμπακα... βαρυστομαχιάζουνε και μετά δεν μπορούν να κοιμηθούν... Κι αυτό έπαθα κι εγώ με τη φακή.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βαρυστομάχιασες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν θα 'πεί τίποτα... στούμπωσα! Στρόφιασα σαν παλιάλογο, πώς το λένε... (Μικρή σιγή). Μια 'βδομάδα ήμουν σαν να είχα καταπεί μια πέτρα, μχ... λίγο πιο μικρή απ' το κεφάλι σου, που δεν σάλευε με τίποτα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και δεν θα μπορούσες να κλείσεις μάτι... ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιος, εγώ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ε, ναι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... κοιμόμουν... Μχου... κανονικά. Μονάχα που δεν έβλεπα έτοι... ωραία όνειρα. Αυτό... Ενώ όταν είμαι νηστικός, ουάσασα... βλέπω κάτι όνειρα... πσσς... πολυτελείας!.. Και ξέρεις, ρε, τι σκέφτομαι;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι σκέφτεσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτοί, μωρέ, που δεν μπορούν να κοιμηθούν, κάτι... κάτι άλλο δεν τους αφήνει. Κάτι έχουν αυτοί που τους ντριβελίζει το μυαλό.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Να σου 'πώ... δεν έχεις άδικο. Ας πούμε ο πασάς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο πασάς... τι;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Α... δεν σου 'πα... έχει χάσει τον ύπνο του!.. Μου 'λεγε ο αφέντης ο Ταχίρ προηγουμένως...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ότι το παιδί του... που είχε κάνει την εγχείριση... θυμάσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... Τι;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Η πληγή από την εγχείριση ακόμη δεν έχει κλείσει... Έξι μήνες τώρα εγχειρισμένο το παιδί...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τι... η πληγή ακόμη ανοιχτή;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι σου λέω... Δηλαδή, κλείνει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τώρα, κλείνει ή δεν κλείνει;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Κλείνει... αλλά κάθε τόσο μαζεύει πόν, οπότε την ξαναανοίγουνε για να καθαρίσουνε το πόν.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άει στο διάλο! Και δεν μου λες... κάθε πότε γίνεται αυτό;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Κάθε δυο-τρεις μέρες. Και, δεν θα το πιστέψεις... χωρίς νάρκωση!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι λες, ρε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Χμ!.. Καταλαβαίνεις τι τραβάει το παιδάκι κάθε τόσο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αμ' ο πατσάς; Και μου λες έχει χάσει τον ύπνο του...
Πώς να κοιμηθεί έτσι ο χριστιανός;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ε, όχι και χριστιανός, τρομάρα σου... ο Βεζίρης!..
Τούρκος άνθρωπος...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά, ντε... μη βαράς!.. Ο... ο αυτός ήθελα να 'πώ...
ο μωαμεθανός. 'Ντάξει;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Εντάξει... εντάξει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και δεν μου λες, ποιος... ο γιατρός του σαραγιού το
καθαρίζει το πύον;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Γιατρός σίγουρα... αλλά δεν ξέρω αν είν' εδώ του
σαραγιού, γιατί πάει και κάποιος απ' έξω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μπα; Και δεν του βάζουνε τίποτα στην πληγή,
για να μην ξαναμαζέψει πύον;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ε, δεν θα του βάζουνε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω 'γώ... τι να 'πώ; Έξι μήνες, μου λες, η πληγή
ανοιγοκλείνει 'κεί πέρα... σαν να είναι πορτοφόλι...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Πορτοφόλι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... καλά τό 'πα... Πώς ανοίγεις το πορτοφόλι
βγάζεις το χρήμα και το ξανακλείνεις;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ανοίγουνε και την πληγή και βγάζουνε το πύον...
(Σε άλλο τόνο). Ναι, αλλά την πληγή μετά δεν την ξανακλείνουνε...
μόνη της την αφήνουνε να κλείσει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τώρα... μην κολλάμε στις λεπτομέρειες. Γιατί ξέρεις
τι μου φαίνεται;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι σου φαίνεται;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ότι, στη συγκεκριμένη περίπτωση, αυτά τα δύο πάνε
πακέτο...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι εννοείς... ποια δύο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Η αυτή... η πληγή του μικρού από την μια μεριά...

και το πορτοφόλι του πατοά απ' την άλλη.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μμ; Δεν καταλαβαίνω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Παιδί μου, ο γιατρός ανοίγει την πληγή του παιδιού και βγάζει το πόνον... την καθαρίζει... Έτσι; Ε, και ο πατοάς καπάκι... ανοίγει την πορτοφόλα του και τσακ... βγάζει το χρήμα, το δίνει του γιατρού... πάτσι!.. Μμ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χμ; Ξέρω 'γώ; Γι' αυτό σε ρώτησα αν την πληγή την καθαρίζει ο γιατρός του σαραγιού. Γιατί, αν την καθαρίζει ο γιατρός του σαραγιού, δεν τρέχει τίποτα... 'ντάξει... Αλλά, αν την δουλειά την κάνει ο εξωτερικός γιατρός... χμ... φίλε... μάλλον έχει χτυπήσει φλέβα ο μάγκας!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Φλέβα... τι φλέβα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χρυσού... τι άλλο;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι λες, βρε; Είναι δυνατόν να... να ταλαιπωρεί το παιδάκι, έξι μήνες τώρα... για να βγάζει χρήματα; Δεν το πιστεύω... επιστήμων άνθρωπος...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Επιστήμων; Κάνεις μια δουλειά που θα σου 'πώ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι δουλειά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να πας μια στιγμή να βρεις τον Ταχήνη και να τον ρωτήσεις: πληρώνεται ο γιατρός κάθε φορά που πηγαίνει εκεί ή όχι;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Πολύ χοντρό, βρε ματάκια μου... Τι... τι... τι μου λες τώρα; Λέγονται αυτά τα πράγματα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Τότε ρώτα το άλλο: ποιος καθαρίζει την πληγή... ο γιατρός του σαραγιού ή ο άλλος;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Αυτό, εντάξει, να πάω... αν και δεν καταλαβαίνω το γιατί... Τέλος πάντων... (Στρέφει προς το σαράι).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, τράβα 'κεί, που σου λέω... και μετά έλα πάλι από 'δώ... θα σου 'ξηγήσω... θα σου 'ξηγήσω... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας του).

Σκηνή Γ'

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Πλησιάζει στο σαράι και χτυπάει την πόρτα).

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Εμφανίζεται μετά από ποδοβολητό από την πλευρά του σαραγιού). Πόγια, ωρέ σκούφια!.. Πο, τι να χαλεύεις και το εφέντ' έχει σεκλέτια, α;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Κάνοντας λίγο πίσω). Δερβέναγά μου... παλικαρά μου... τον αφέντη τον Ταχίρ θέλω.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Αχά!.. Πο, καρτέρα, καρτέρα ψίχα... (Στρέφει και ενώ εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού). Χαλάλ', χαλάλ' να σε γένει, κακορίζικο... (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, εφέντ' Ταχίρ!..

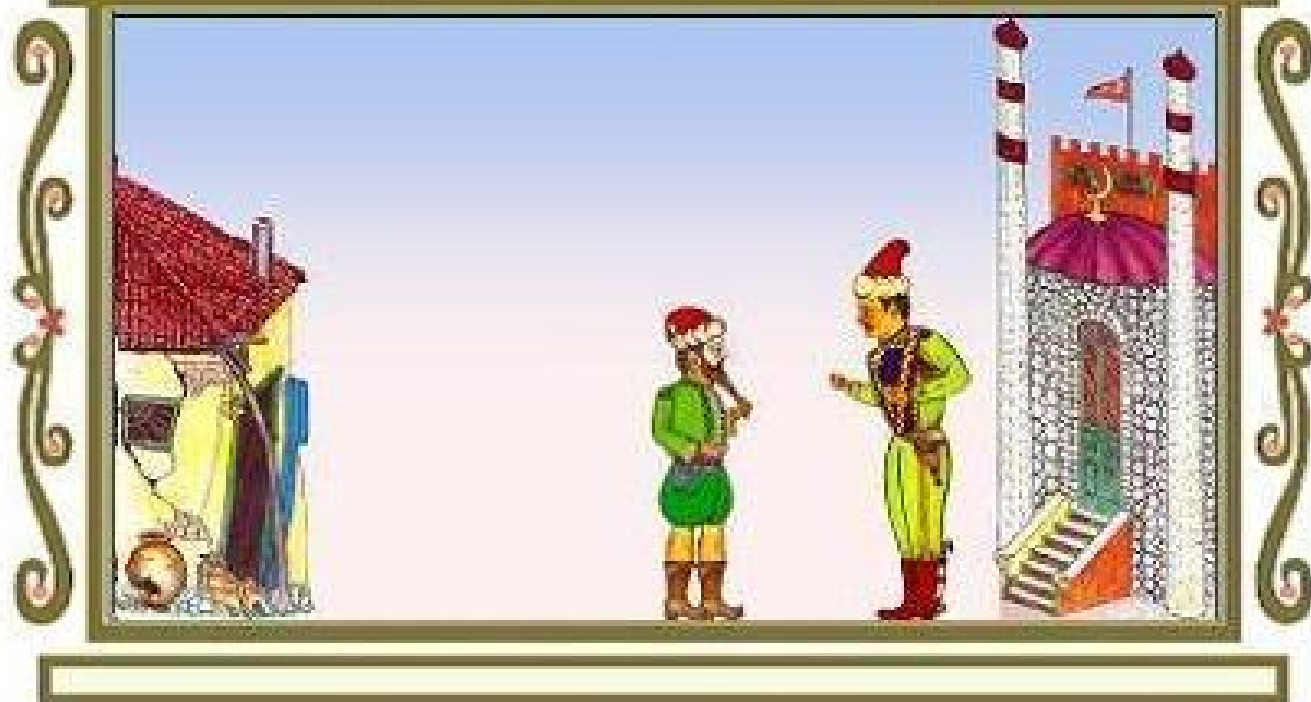
ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Τι συμβαίνει, Δερβέναγά;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πόγια, το σκούφια το Χατζηαβάτικα νά 'ναι κάτου και να χαλεύει το αφεντιά σου.

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Ο Χατζηαβάτης; (Σε άλλο τόνο). Καλά... καλά, Δερβέναγά... πήγαινε.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Μόνος). Κάτι θά 'χει στο νου του αυτός ο μούργος...

Σκηνή Δ'

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Καλώς τονε!.. Τι τρέχει, Χατζηαβάτη;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σας προσκυνώ και πάλι, αφέντη Ταχήρ... και σας ζητώ συγγνώμη για την ενόχληση...

ΤΑΧΗΡ Λέγε... μίλησ' ελεύθερα. Ξέρω, κάτι σοβαρό θα έχεις να μου 'πεις.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αφέντη μου... συζητούσαμε προηγουμένως με τον φίλο μου εδώ τον Καραγκιόζη για το παιδάκι του πολυχρονεμένου μας Βεζίρη.

ΤΑΧΗΡ Α... μπα; Μη μου 'πεις ότι είναι κομπογιαννίτης γιατρός...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι... αλλά κάτι πρέπει νά 'χει στο μυαλό του αυτός... Με έστειλε, λοιπόν, να σας ρωτήσω, αν ξέρετε: την πληγή του παιδιού την καθαρίζει ο γιατρός εδώ του σαραγιού;

ΤΑΧΗΡ Μπα... ο καημένος ο Ναζιρ σήκωσε τα χέρια ψηλά από καιρό. Γι' αυτό ο πασάς φώναξε τον άλλο... αλλά κι αυτός...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Όπως μου τα είπατε... Κατάλαβα.

ΤΑΧΗΡ Άστα, Χατζηαβάτη!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Τον είδατε καθόλου σήμερα τον πολυχρονεμένο μας Βεζίρη;

ΤΑΧΗΡ Τον είδα, πώς δεν τον είδα... Άστα, σου λέω!.. (Μικρή σιγή). Για πες μου όμως... σου είπε κάτι αυτός ο Καραγκιόζης; Μίλησε ελεύθερα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Με το συμπάθειο κιόλας, αφέντη μου... λόγω που ο Καραγκιόζης είναι και λίγο καχύποπτος... σκέφτηκε μήπως ο γιατρός... καταλαβαίνετε...

ΤΑΧΗΡ Σου είπα, μίλησέ μου ελεύθερα, Χατζηαβάτη... Λέγε!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Τιποτα... δηλαδή μια ερώτηση: ο γιατρός κάθε φορά που έρχεται... παίρνει κάποια χρήματα ή θα πληρωθεί στο τέλος, ξέρω 'γώ;

ΤΑΧΗΡ Α... αυτό; Χα... (Μικρή σιγή). Άκουσε, φίλε μου... κι εγώ δεν ξέρω πόσα έχει πάρει μέχρι στιγμής και θα πάρει κι άλλα στο τέλος... Αυτό να 'πεις στον Καραγκιόζη. Και ό,τι άλλο θέλει να μάθει, επειδή αντιλαμβάνομαι ότι αυτός κάτι έχει σκαρφιστεί και δεν ρωτάει έτσι από περιέργεια... να μη διστάσετε να 'ρθείτε και να με βρείτε... Αυτό είναι διαταγή!.. Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ναι, αφέντη μου.

ΤΑΧΗΡ Εννοείται ότι και να μην ξέρω κάτι... μπορώ αμέσως να το μάθω. Κι αυτό που λέγαμε προηγουμένως για κομπογιαννίτη γιατρό... το ξανακουβέντισα με το Βεζίρη μας... καμία αντίρρηση.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Α... καλά που το είπατε... να το κοιτάξω πιο ζεστά.

ΤΑΧΗΡ Ναι, μπράβο!.. Το κοιτάω κι εγώ...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Αυτός ο σπουδαίος γιατρός, μπέη μου, που λέγατε πως θά 'ρθει από την πρωτεύουσα;

ΤΑΧΗΡ Θά 'ρθει... Πότε όμως;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ε... αυτός που παρακολουθεί τώρα το παιδί... σαν επιστήμων είναι καλός;

ΤΑΧΗΡ Τι να σου 'πώ; Για καλό τον έχει όλος ο κόσμος... εγώ όμως... δεν την είδα την καλοσύνη του... Μμ;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ε, βέβαια... έξι μήνες τώρα το παιδάκι χωρίς καμιά καλυτέρευση...

ΤΑΧΗΡ Έτσι... έτσι... Λοιπόν, όπως είπαμε... οτιδήποτε χρειαστείτε, σε μένα. Εντάξει; Σε χαιρετώ... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Προσκυνώ, αφέντη Ταχήρ... Στο καλό να πάτε... στο καλό... (Στρέφει και προχωράει προς την καλύβα μονολογώντας). Για να ιδούμε αυτός ο μούργος τι έχει στο νου του; (Φωνάζει). Καραγκιόζη, βρε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ποιοσοός; (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του). Α... καλώς τον μαλαγάνα.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Γεια σου, ματάκια μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εντάξει... τον βρήκες;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ναι, αμέ; Και μου τα είπε όλα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι; Για λέγε... για λέγε...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Λοιπόν... το παιδάκι το περιποιείται ο εξωτερικός γιατρός... Όχι ο Ναζίρ μπέης... ο στρατιωτικός.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... Ναζίρη λένε τον στρατιωτικό... του σαραγιού δηλαδή. Τον άλλον πώς τον λένε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μμ; Δεν ξέρω... δεν ρώτησα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν πειράζει. (Σε άλλο τόνο). Το άλλο που λέγαμε, ρε... μήπως το ρώτησες;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Αν παίρνει χρήματα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Παίρνει, που παίρνει!.. Ούτε που ξέρει ο αφέντης ο Ταχέρ πόσα έχει πάρει μέχρι στιγμής... και θα πάρει και άλλα στο τέλος...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, παίζουμε... Χα... (Σε άλλο τόνο). Είπες τίποτα;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι να ειπώ, ο δόλιος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ακριβώς... τι να 'πείς.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Φλέβα, ε; Χρυσού;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ουάσα!.. Συζητάς;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μπράβο... μπράβο... επιστήμων άνθρωπος!.. Δεν ντρέπεται λιγάκι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Την δόξα, Χατζατζάρη μου, πολλοί την εμίσησαν... το χρήμα ουδείς!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Τον διορθώνει). Το... τον πλούτο πολλοί εμίσησαν, την δόξα ουδείς. Έτσι έλεγαν οι αρχαίοι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Οι αρχαίοι, ναι... οι νέοι όμως;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μμ; (Μικρή σιγή). Βρε ματάκια μου... μήπως τον αδικούμε τον άνθρωπο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Φοβισμένος τάχα). Λες να μας κάνει καμιά μήνυση για συκοφαντική δυσφήμιση; (Σε άλλο τόνο). Ε, ρε, πλάκες!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Θέλω να 'πώ... μήπως πράγματι δεν μπορεί να το κάνει καλά το παιδί... μήπως δεν έχει, ξέρω 'γώ, τα μέσα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για να κάνει καλά το παιδί;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ναι, μπράβο!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αλλά στο μεταξύ τα παίρνει. Μμ; Γιατί να το κάνει καλά... για να πάψει να τα παίρνει; Χαζός είναι;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μα, σου είπα, στο τέλος θα πάρει κι άλλα... Κι εγώ πιστεύω ότι, αν το παιδί γίνει καλά, αυτά θα είναι πολλά... αν όμως δεν γίνει... αν πάθει κάτι δηλαδή ή το αναλάβει άλλος γιατρός, θα είναι πολύ λίγα... μπορεί και καθόλου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Σκέπτεται). Δεν έχεις κι άδικο... Γιατί, εδώ που τα λέμε, είναι κι έξι μήνες αυτή η ιστορία... Όσο πωρωμένος πα κι αν είναι... ό,τι ανάγκες, ξέρω 'γώ, και νά 'χει... χμ... κάπου το παιχνίδι γίνεται επικίνδυνο.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Χα... αυτό πάλι, πού το βάζεις; Το... το κεφάλι του παίζει!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μικρή σιγή). Ρε, μπας και τα παραλέει ο Ταχήνης;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ε... λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέεερω 'γώ; (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Αλλά να μην υπάρχει φάρμακο για την μόλυνση... είναι δυνατόν;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μπορεί να μην είναι μόλυνση...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και πώς μαζεύεται το πόν, ρε επιστήμονα;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Από τα ράμματα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Από τα ράμματα; Ρε συ, μπας κι έχει κολλήσει στα ράμματα ο γιατρός και δεν κοιτάει να βρει κανένα φάρμακο για την μόλυνση;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ε... λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι ηλικίας είναι, ξέρεις;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ποιος, ο γιατρός;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, ο Πατριάρχης... Ο γιατρός βέβαια.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μπα... πού να ξέρω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μήπως είναι 'κεί πέρα, ξέρω 'γώ, καμιά γεροντάρα... και δεν του βγήκε η συνταγή... και τώρα τ'άχει παίξει και έχει πάθει γενικό μπλακ άουτ... Μμ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι να 'πώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά, εσύ, ρε, δεν ξέρεις κανένα γιατρό... πώς κι έτσι;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Βρε, εγώ γιατρό ξέρω κάποιον... αλλά μιλάμε γι' αυτόν; Δεν ξέρουμε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λες να υπάρχει κι άλλος;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Δεν αποκλείεται. Πάντως, αν είναι αυτός που ξέρω εγώ... πράγματι είναι μεγάλος στην ηλικία.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μεγάλος, ε; Δηλαδή... πόσο, ρε; Ίσα με, να 'πούμε... τον Μπεκήρ αβγά;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μα, να σου 'πώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ' τότε, δεν είναι γιατρός.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Αλλά, τι είναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πρόην... Τελειωμένος... 'Ξοφλημένος!.. Ξέρω 'γώ τι είναι; Γιατρός, αποκλείεται. Φαντάσου ν' αρρωστήσεις εσύ...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Εγώ; Φτου, φτου, φτου, φτου, φτου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λέμε, ρε... ν' αρρωστήσεις του θανατά!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μπα, που να φας τη γλώσσα σου... κακούργε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σκάσε, ρε! Λέμε... (Ξεροβήχει). Και νά'ρθει 'κεί πέρα να σ'εξετάσει ο Μπεκήρ αβγάς, ας 'πούμε... Μμ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σ' έστειλε με τη μία... δεν θες δευτέρα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Παναγία μου!.. Φτου, φτου, φτου!.. Μα, τι σ'έπιασε

τώρα... είσαι καλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ και είμαι και θα είμαι. Εσύ, με το που θα τον ιδείς από πάνω σου... τεντώνεις πόδια... σταυρώνεις χέρια... και μετά: δεύτε τελευταίον ασπασμό!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Α... Καραγκιόζη... δεν υποφέρεσαι... πάω να φύγω... Α, πα πα πα πα πα πα!.. (Στρέφει προς το σαράι).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον κρατάει από τον ώμο). Στάσου, να σου 'ξηγήσω, ρε... Ωωώ!.. Στ' διάλο.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Προσπαθεί να ξεφύγει). Άσε με!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εξακολουθεί να τον κρατάει). Μια στιγμή, να... να ολοκληρώσω... και μετά φεύγεις.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Στρέφει προς το μέρος του). Άντε και να ιδούμε... θα ολοκληρώσεις κάναν καιρό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αφήνοντάς τον). Εμ', μ' αφήνεις Δεν μ' αφήνεις... Όλα τα παρεξηγείς. Ορίστε τώρα... ξέχασα και τι ήθελα να 'πώ. Τι σου 'λεγα;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Αηδίες!.. Τι άλλο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Απειλητικά). Κάτσε καλά!.. (Ξεροβήχει σκεπτικός). Τι διάολο έλεγα, μωρέ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Έλεγες... πως αν έρθει να με εξετάσει κάποιος σαν τον Μπεκήρ αγά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... που... (Ξεροβήχει, ενώ κάνει διάφορες κινήσεις με το χέρι του) αυτό... Μμ; Μάλιστα... (Σε άλλο τόνο). Ενώ, αν είναι, ξέρω 'γώ, νεότερος, τα πράγματα είναι διαφορετικά... Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Ρε παιδί μου... θέλω να 'πώ: αλλιώς θά 'βλεπε το παιδάκι ένα νεότερο γιατρό... παρά που βλέπει 'κεί πέρα αυτόν που λες εσύ... πού 'ναι ίσα με τον Μπεκήρ αγά. Θ' αντιδρούσε καλύτερα ο οργανισμός του και θα τα χώνευε τα ράμματα... ή, ξέρω 'γώ... θα τα πέταγε.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μα, σου είπα, δεν ξέρουμε αν είναι αυτός.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν έτυχε να τον ιδείς καθόλου προς τα 'δώ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και να τον είδα... είχα υπόψη μου; Δεν είχα. Άσε... θα μάθω εγώ και θα σου 'πώ... Μήπως θες και τίποτ' άλλο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να μάθεις; Όχι... τίποτα άλλο. Μόνο, αν πάρει το μάτι σου πουθενά Νιόνιο, Μορφονιό, Σταύρακα... πες τους να 'ρθούνε από 'δώ, που τους θέλω...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να πάω απ' το σπίτι τους, αν δεν τους 'δώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αν δεν σου κάνει κόπο, πήγαινε. Να στείλω κι εγώ τον Κολητήρη να φωνάξει τον Μπαρμπαγιώργο... κάτι θα ξέρει αυτός από πληγές. Όπου νά 'ναι, θά 'ρθει κι ο Εβραϊός...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... κατάλαβα. Πάω, λοιπόν, να βρω Σταύρακα... Σιορ-Διονύσιο και Μορφονιό... και, αν μπορέσω, θα μάθω και για το γιατρό... ποιος είναι. Άντε, γεια σου... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου, μαλαγίνα. (Στρέφει προς την καλύβα του). Κολητήρηης!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Τι θες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν μου λες... (ξεροβήχει) είσαι 'ντάξει;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Μμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θέλω να 'πώ... δεν σε πείραξε κανένας... όλα καλά, ε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Θα μου 'πεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πεινάς... δεν πεινάς;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Τώρα, με δουλεύεις, καλέ μπαμπάκο; Πεινάω, λέει... σαν λύκος!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σαν λύκος, ε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Οούου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και δεν μου λες, Κολητηράκο μου... τι κάνει ο λύκος, όταν πεινάει, ξέρεις;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Τι κάνει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πάει στη σάνη του Μπαρμπαγιώργου...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Κατάλαβα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι κατάλαβες;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ότι θες να πάω στη σάνη του Μπαλμπαβόιδη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... μα, είσαι κι έξυπνος!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Άστα 'φτόνα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή... δεν είσαι μόνο ομορφόπαιδο...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Θυμωμένα). Μπαμπάκο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λέω, ρε... είσαι και ξύπνιο παλικάρι... Ε; Έτσι δεν είναι;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Έλα, έλα!.. (Μικρή σιγή). Τι 'α πάω να κάνω 'κεί; Πέ' μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τιποτα... θα πας μονάχα να του 'πείς να 'ρθει εδώ, που τότε θέλω επειγόντως...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Τι 'α 'πεί 'φτούνο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιο... το επειγόντως;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι... τι 'α 'πεί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν ξέρεις;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Εγώ; Μπα... 'εν ξέρω. Ο Μπαλμπαβόιδης.. ξέρει; Όχι, άμα ξέρει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα, που ξέρει...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Τότε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Πες του εσύ να 'ρθει 'δώ γρήγορα. Τιποτ' άλλο... Κατάλαβες;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Και 'α μου δώκει να φάω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, ναι... σίγουρα! Κάθε φορά που πας δεν σου δίνει, ρε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι, αλλά μου λέει να φυλάω τα πρόβατα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, όσο λείπει αυτός, ντε... Κάποιος δεν πρέπει να τα φυλάει όσο λείπει; Άλλωστε... εσένα σ' αρέσει να φυλάς τα πρόβατα... Ε; Δεν σ' αρέσει;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Μπα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα; Έλα, Παναγία μου... Εσύ, ρε, δεν μας έλεγες ότι θα γίνεις τσέλιγκας, όταν θα μεγαλώσεις;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι, αλλά τώρα δεν μ' αρέσει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν σ' αρέσει τώρα;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Όχι, σου λέω!.. Καθόλου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καθόλου, ε; Γι' άκου' 'κει, φίλε μου... Και δεν μου λες...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Τι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τώρα... τι θέλεις να γίνεις, όταν μεγαλώσεις;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ 'Α γίνω... 'α γίνω... γιατρός!.. Αμέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χα! Δεν θά 'ν' κι άσχημο... Κα σ' αρέσει γιατρός τώρα;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι, σου λέω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και που θέλει πολύ διάβασμα; Εσύ δεν διαβάζεις... διαβάζεις;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Μμ; (Ξεροβήχει). Άντε, γεια!.. (Προχωράει γρήγορα-γρήγορα, προσπερνάει τον Καραγκιόζη και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς το σαράι). Έλα 'δώ, ρε... Ρε!.. Δεν μου απάντησες... (Κατ' ιδίαν). Ρε, το γρουσουζικο... Ακούς, γιατρός... Χα χα! Γίνεται γιατρός χωρίς διάβασμα; Ούτε κομπογιαννίτης, τρομάρα σου!..

ΑΓΛΑΪΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και πλησιάζει).
Τι... με τον Κολητήρη τά 'χεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, ναι... (Γελάει). Χα, χα, χα... Είχαμε έτοι μια... μια συζήτηση.

ΑΓΛΑΪΑ Για ποιο πράγμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άλλαξε επαγγελματικό προσανατολισμό.

ΑΓΛΑΪΑ Δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα γίνει γιατρός, λέει...

ΑΓΛΑΪΑ Να τον αφήσεις να πάει κοντά στον Μπαρμπαγιώργο, που του αρέσει κιόλας... και να μην του φουσκώνεις τα μυαλά. Ακούς εκεί...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα, που του αρέσει... αλλάξανε τώρα τα γούστα του.

ΑΓΛΑΪΑ Και τι θέλει... να γίνει γιατρός;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Ναι. Αλλά... μόλις του είπα ότι χρειάζεται διάβασμα πολύ, πήρε δρόμο. Πάμε, πάμε μέσα... είσαι και κουρασμένη. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας και τον ακολουθεί η Αγλαΐα).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Σκηνή Α'

ΕΒΡΑΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού χορεύοντας αστεία, ενώ από πριν ακούγεται εύθυμη ανατολίτικη μουσική). Έχεεε... Όπα, όπα!.. Αμάν, αμάν... Κουζούμ, αμάν... Γιαβρούμ, αμάν!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του). Ωωω... καλώς τα μάτια μου τα δυο τα πολυαγαπημένα!..

ΕΒΡΑΙΟΣ (Σταματάει η μουσική, σταματάει κι αυτός τον χορό). Έχε... κουζούμ Καρακοζαρίνο... αγκάπες εσύ εμένα... νοίκι γιοκ, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου, ρε Σολομέ... που τα καταλαβαίνεις όλα!..

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... κρωστάς τέσσερα νοίκια...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σκάσε... τρία είναι!

ΕΒΡΑΙΟΣ Τέσσερα, τέσσερα... ξέρει εμένα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άστα αυτά... ξέρει εμένα... Δύο πού 'χανε μείνει κι

ένα τρία. Όχι τέσσερα.

ΕΒΡΑΙΟΣ Κι ένα ακόμη... έχε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, ρε, κι ένα ακόμη;

ΕΒΡΑΙΟΣ Μια-δύο μέρες φεύγει ένα μήνα, έρκεται άλλο... Τέσσερα... Καταλαβαρδούγκος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, άστονε νά 'ρθει πρώτα... με την ησυχία του!...

ΕΒΡΑΙΟΣ Ε... και τι κάνεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά, εσύ;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... με νοίκια τι κάνεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... με τα νοίκια; Να... λέω να περάσεις την άλλη 'βδομάδα... Μάλλον όχι... θα σε βρω εγώ... νωρίτερα. Το Σάββατο...

ΕΒΡΑΙΟΣ Σάββατο; Όλο Σάββατο λέει εσύ εμένα... Σάββατο αργκία!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, ναι, μωρέ... Είδες; Όλο το ξεχνάω. (Ξεροβήχει). Εν πάση περιπτώσει... κάτι παλεύω... μπορεί να βγάλω μπόλικους παράδες.

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... μούσι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, ρε... έμαθες και το μούσι... Και μια και τό 'φερε η κουβέντα... να σε ρωτήσω κάτι;

ΕΒΡΑΙΟΣ Ό,τι θέλει... ό,τι θέλει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγχείριση έκανες ποτέ σου;

ΕΒΡΑΙΟΣ Όκε. Εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ούτε. Καμιά πληγή που να μην κλείνει... είχες ποτέ;

ΕΒΡΑΙΟΣ (Σκέφτεται). Μμμ... Ρουθ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι θα 'πεί αυτό;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... αγκάπη μεγκάλη... αλλά πληγκή!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, τέτοια πληγή;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γι' άκου', φίλε μου... Κι εγώ νόμιζα ότι μ' αυτά δεν έχετε νταραβέρι εσείς. Μόνο με το χρήμα...

ΕΒΡΑΙΟΣ Όκε, όκε... Σωστός άνθρωπος αγκαπάει... σωστός άνθρωπος πονάει κι ευχαριστημένος ένεται... έχε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χα!.. Δεν είναι κι άσχημο... να πονάς και να είσαι κι ευχαριστημένος...

ΕΒΡΑΙΟΣ Αλλιώς, τι; Πεθαμένος... νάνι-νάνι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πεθαμένος;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... Ζωή είναι αισθήματα... Όκε αισθήματα; Όκε ζωή... Πεθαμένος... νάνι-νάνι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Νάνι-νάνι, ε; Μπορεί νά 'ναι κι έτσι.. (Σε άλλο τόνο). Ρε... καμιά πληγή στο κορμί σου είχες ποτέ, που δεν έκλεινε;

ΕΒΡΑΙΟΣ Όκε. Εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εκνευρισμένος). Άει φεύγα από 'δώ, ρε! Μπρός... αλέ!

ΕΒΡΑΙΟΣ Μμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φεύγα! Άντε στο καλό... τα νοίκια θα σ' τα φέρω εγώ.

ΕΒΡΑΙΟΣ Πότε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Απειλητικά). Ααά... κάτσε καλά!.. Δεν σου είπα;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εντάξει, εντάξει... Τώρα εγκώ φεύγκα, φεύγκα... Αντίος!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μουρμουρίζει). Άει στο διάλο, ξεβιδωμένε!..

Σκηνή Β'

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και αργά-αργά προχωράει απαγγέλλοντας μακρόσυρτα το στιχάκι του). Μένα με λέν' ομορφονιό... με λέν' χρυσό καμάρι... Όλες οι νιες τρελαίνονται... ποια να με πρωτοπάρει... Ουίτ... Ζουμ-τριαλαριλαρό!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον πλησιάζει). Ρε, καλώς το Ζαχαρία!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Χαίρετε, κύριε Καραγκιόζη!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι κάνεις, μορφονιέ μου... καλά είσαι;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Πολύ καλά, ουίτ... ευχαριστώ. Εσείς... καλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ είμαι πάντα καλά... Και... μπορώ και πιο καλά...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μπράβο... μπράβο!.. Πάντα έτσι, ουίτ... πάντα καλά. (Μικρή σιγή). Ε... ο κύριος Σολομών, ουίτ... τον είδα πιο πέρα... ήταν εδώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... γιατί;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Του μίλησα, ουίτ... και ούτε που με πρόσεξε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... είχε πάρει τοάι...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Δηλαδή... τι εννοείτε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τίποτα, μωρέ... Τού 'πα να φύγει κάπως άγρια 'κει πέρα και... αυτό. Κατάλαβες; (Ξεροβήχει).

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μάλιστα, ουίτ. (Μικρή σιγή. Απότομα και δυνατά). Α...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξαφνιάζεται και κάνει πίσω, ενώ τον πιάνει βήχας).

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Πλησιάζει με ενδιαφέρον). Κύριε Καραγκιόζη!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συνέρχεται). Αμάν, ρε Ζαχαρία!.. Τι α ήταν αυτό, ρε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Θυμήθηκα κάτι, ουίτ... Να το ειπώ... είσθε εντάξει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άντε... πες το... Σφεντόνα το!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Είδα νωρίτερα τον κύριο Χατζηαβάτη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό ήτανε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι, ναι... Ξέρετε τι μου είπε, ουίτ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να έρθεις εδώ.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι! Πώς το ξέρετε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά, ρε, τι διάλο... δεν σου 'πε ότι εγώ του τό 'χα 'πεί;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ουίτ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι σου είπε... τι σου είπε, δεν μου λες;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ότι... ότι με θέλετε, ουίτ. Μόνο που δεν κατάλαβα αν του το είχατε ειπεί εσείς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλλά;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Τι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιος του το είχε ειπεί;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Τέλος πάντων, ουίτ... δεν το εξαντλήσαμε το θέμα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... αυτό.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Αλήθεια, ουίτ... τι με θέλετε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Τίποτα, μωρέ... κάτι ψάχνω 'κεί πέρα... μήπως έχεις υπόψη σου. Κατάλαβες;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Τι είναι αυτό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είν' ένα παιδάκι που έκανε εγχείριση, αλλά η πληγή μαζεύει πύον.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μόλυνση, ουίτ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μόλυνση, ε; Και... γιατρεύεται;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Πιστεύω εύκολα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ε; Και ο γιατρός, ρε, που λέει πως δεν τα πάει καλά ο οργανισμός του παιδιού με τα ράμματα; Κάτι δεν κάνει, λέει... Μμ;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Α... αυτά είναι επιστημονικά... δεν τα κατέχω, ουίτ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Επιστημονικά, ε; Και... δεν μου λες, δεν μου λες...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ό,τι θέλετε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρεις κανένα γιατρό;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι, βεβαίως!.. Αυτόν που με παρακολουθούσε, όταν ήμουνα μικρός, ουίτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Παιδίατρο, ρε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Αυτόν ξέρω, ουίτ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτός τώρα όμως, Ζαχαρία μου, θά 'ναι... φέξε μου και γλίστρησα...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Τι εννοείτε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεροντάρα... πολυτελείας... Ε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μεγάλος... και τι πειράζει; Ίσα-ίσα, ουίτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα; Τέλος πάντων... θα πας, ρε, να τον ρωτήσεις γι' αυτό που σου είπα;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Και βέβαια, ουίτ... Έκανε το παιδάκι εγχείριση και η πληγή μαζεύει πύον.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, μπράβο!.. Τι κάνουμε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Και είναι καιρός που συμβαίνει αυτό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, ναι... Είδες; Ξέχασα να σου ειπώ... Πέντε-έξι μήνες.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Πολύ δεν είναι, ουίτ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ε; Χμ... ξέρω 'γώ; Για πήγαινε, ρε Ζαχαρία, να ιδούμε τι θα σου ειπεί. Να ρωτήσουμε, αν βρούμε, και κανέναν άλλον, μπας και βγάλουμ' άκρη.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Είναι δικό σας παιδάκι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Α, ναι... Αν σε ρωτήσει ο γιατρός, πες: είναι ένα φτωχό παιδάκι... οι δικοί του με το ζόρι πληρώσανε την εγχείριση... Έτσι;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Για άλλο ρωτάω... Δεν πρόκειται, ουίτ, για κανένα απ' τα παιδάκια σας;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, ρε... Ούτε και για φτωχό πρόκειται. Αλλά εσύ πες τα έτσι όπως σου τα είπα. Εντάξει;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Εντάξει, ουίτ... Πηγαίνω.

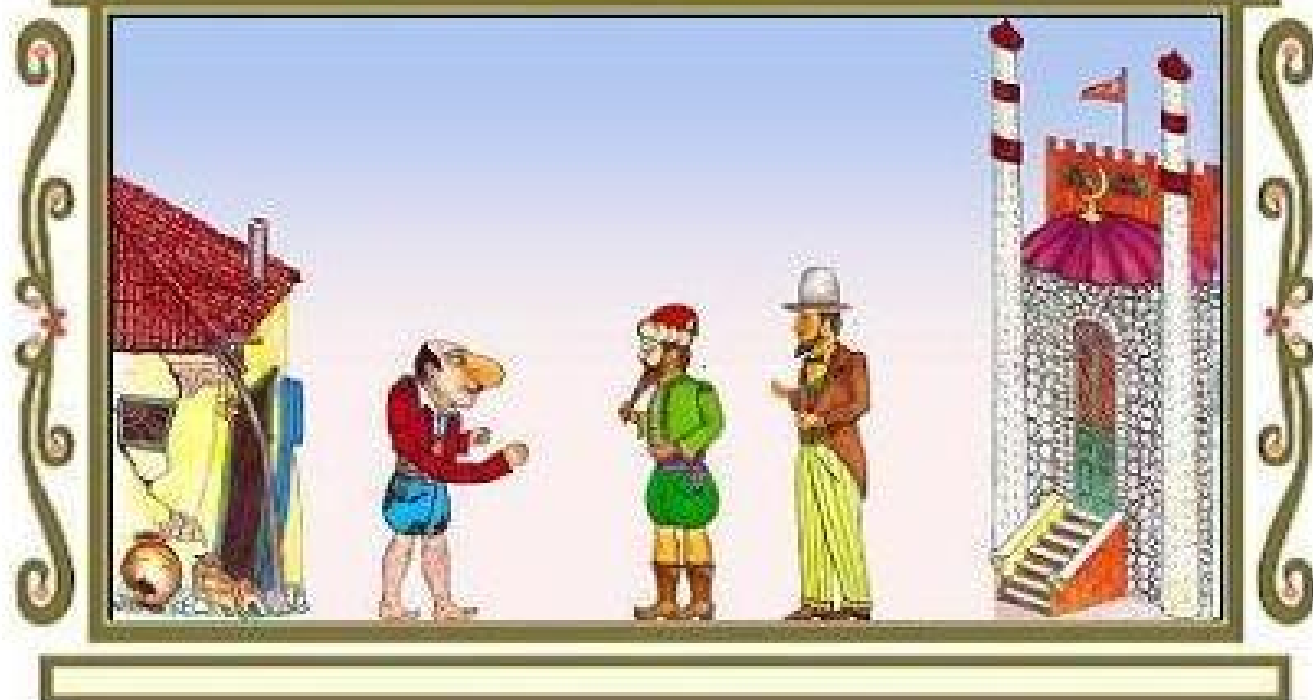
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι έλα μετά πάλι από 'δώ.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι, ναι, κύριε Καραγκιόζη... θα έρθω. Αντίο, ουίτ!.. (Στρέφει και εξέρχεται από την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό... στο καλό!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας του μονολογώντας). Για να ιδούμε...

Σκηνή Γ'

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και τον ακολουθεί ο Σιορ-Διονύσιος).

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Και δεν μου λέγεις, σιορ-Χατζηβάτο μου...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Στρέφοντας). Ό,τι θέλετε, κόριε Διονύσιε... Πείτε μου!

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, μπας κι είναι, τζόγια μου, κανένα φιάσκο... καμία μπαγαποντία, παναπεί, του Καραγκιόζου;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Όχι, όχι, κόριε Διονύσιε. Α, μπα! Δεν ξέρω ακριβώς περί τίνος πρόκειται... αλλά απ' ό,τι κατάλαβα, να σας ρωτήσει θέλει κάτι.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Αν είναι, ψυχή μου, να ρωτήσει... μετά χαράς να του απαντήσω σ' ό,τι θέλει... Εκατάλιαβες;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ναι, ναι... μην ανησυχείτε. Ελάτε, ελάτε. (Στρέφει και πλησιάζει στην καλύβα φωνάζοντας). Καραγκιόζη, βρε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιοσός; (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας

του). Α... καλώς τα παιδιά τα δικά μας!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωωω... Γεια σου, Καραγκιόζο!.. Γεια σου, μόμολο τη πόρτας τη κολάσεως!.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι έγινε, ρε... αλά μπρατσέτα ήρθατε;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ε; Ναι, ναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κατάλαβα... δεν ήθελε, έτσι; Και μετά... φίλος, σου λέει...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, άσε... άσε τα σορόπια και τσι σάλτσες... και τσι ξερασιές, παναπεί... και ασκολτσάρισέ μας δελέγκου το προπαίτιο, μπερτόδουλε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε... μη βιάζεσαι. (Σε άλλο τόνο). Χατζατζάρη, για το γιατρό έμαθες τίποτα;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Τώρα πάω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άντε, μπράβο!.. Και έλα αμέσως μετά να μου ειπείς. (Το τονίζει). Αμέσως!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τι έκαμε, λέει... γιατρό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εύθυμα). Ναι, οδοντίατρο... να σου βγάλει 'κεί πέρα καμιά δεκαπενταριά δόντια... (Σε άλλο τόνο). Φεύγα, Χατζατζάρη!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ναι... ναι... έφυγα... (Στρέφει, προσπερνάει τον Σιορ-Διονύσιο και εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Γεια σας!..

Σκηνή Δ'

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τι έγινε, ωρέ Καραγκιόζο... έχεις κάνα παιδί σου άρρωστο, ψυχή μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν το ξέρεις;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Όσκε... πρώτη φορά που το ακούω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έκαμε εγχείριση ο μικρός...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Εγχείριση... και για ποίο λόγο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είχε κήλη.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωωω... μομολάκι μου... Και τώρα, παναπεί... τι τότε χρειάζεσαι τον ντοτόρο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Υπάρχει πρόβλημα...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Μη μου το 'πείς!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι! Η πληγή, πάνω που κλείνει... αρχίζει να μαζεύει πόνον και κάθε τόσο την ξανανοιγουμε, για να καθαρισθεί. Κατάλαβες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Μα τότε, ψυχή μου, δεν χρειάζεσαι ντοτόρο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τι χρειάζομαι, ρε... τενόρο;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Σπετσέρη χρειάζεσαι... σπετσέρη!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα; Και τι μέρος του λόγου είναι ο... αυτός;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ο σπετσέρης; Ο σπετσέρης θα σου δώσει εκεί που πρέπει, για να σταματήσει το όμπρο... Εκατάλιαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο φαρμακοποιός, ρε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκέ... ευτούνος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τι... έτσι... χωρίς συνταγή γιατρού;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Όσκέ... χρειάζεται συνταγή γιατρού.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον μουτζώνει). Πάρ' τα, να μη σ' τα χρωστάω! Ρε... τι διάλο λες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Αλλά, θα ρωτήσω κιόλας.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι θα ρωτήσεις;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Πλησιάζει Σιγανά). Ένας σπετσέρης όπου ξέρω 'γώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σιγανά κι αυτός). Ναι...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Συνεχίζει στο ίδιο στυλ). Ε... ντοτόρος ήθελε να γίνει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μιλώντας κι αυτός σιγανά). Ναι, ε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Σιγανά). Ναισκέ. Αλλά, δεν έγινε ντοτόρος...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλλά... σερβιτόρος; Μην μου 'πείς...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Όσκέ... είπαμε, σπετσέρης.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Θα αριβάρω, απού λες, στην σπετσαρία του κι απέ θα του ασκολτοάρω το προπαίτιο και εκείνος θα μου ασκολτοαριστει δελέγκου... Εκατάλιαβες; Στο σεντιμέντο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, άσ' το σαντσιμέντο... κάνα γιατρό δεν ξέρεις;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Αμή; Αν ξέρω, λέει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και δεν πας σ' αυτόν πιο καλά, παρά να ρωτάς τον
φαρμακοποιό... να τού 'χει μείνει και κανένα φάρμακο ληγμένο εκεί πέρα...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Και να ρωτήσω τον ντοτόρο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τον ντοτόρο βέβαια!.. Αλλά; Άντε, ρε... πετάξου μια
στιγμή... Είναι καλός γιατρός;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ούουου... ο καλύτερος, παναπεί!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο καλύτερος, ε; Άντε, λοιπόν... τι κάθεσαι;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, να πάω... άκού', λέει... Αλλά κάτι δεν σου 'πα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι, ρε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ο ντοτόρος όπου σου λέω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ευτούνος όπου ξέρω εγώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο! Τι κάνει;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Είναι κάμποσο μακριά από 'δώ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάμποσο; Δηλαδή... πόσο;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Άστο, πολύ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πολύ... και τι θα κάνουμε τώρα;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Δύο πράματα μπορούμε να κάνουμε... ή να πάμε
στο σπετσέρη όπου σου 'λεγα... ή να περιμένουμε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι να περιμένουμε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Δύο πράματα πάλι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για λέγε, για λέγε.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ή να αριβάρει ο ντοτόρος εδωπά για καμία χρεία
του... ή να αριβάρω ελόγου μου στο τζάντε για καμία δική μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι έκαμε, λέει; (Τεντώνει το χέρι του προς τα κάτω και

αρχίζει να το κουνάει 'μπρός-πίσω σαν εκκρεμές). Δηλαδή... ο γιατρός που λες...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Οπισθοχωρεί σιγά-σιγά). Έλεγα... έλεγα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον ξαναπλησιάζει, ενώ συνεχίζει να κουνάει το χέρι του). Ο γιατρός που έλεγες...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Οπισθοχωρεί κι άλλο). Ναισκε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον πλησιάζει πάλι συνεχίζοντας να κουνάει το χέρι του). Ο γιατρός που ξέρεις...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Οπισθοχωρεί ακόμη λίγο). Ναισκε, φτώρο μου... ναισκε, μπουγαρίνι μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον πλησιάζει πάλι συνεχίζοντας να κουνάει το χέρι του). Που είναι ο καλύτερος... είναι ο καλύτερος του τζάντε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε, ναισκε... ο καλύτερος!.. Αυτό... αυτό σου το λέω με σιγουράντζα και σου το υπογράφω, παναπεί!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μάλιστα... (Μαζεύει το χέρι του). Έχε χάρη, που δεν με παίρνει... αλλιώς, θα σου κοπάνανα μια στο ημίμηλο και θα σου τό 'κανα εγώ ημίκοντο... βλαμμένε!.. Ακούς εκεί...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Να πάω, τζόγια μου, στο σπεταέρη όπου σου 'λεγα; Θα ξέρει ευτούνος... ούουου... διαβουλευμένος είναι... σαν και του λόγου σου, παναπεί.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... ευχαριστώ για το κομπλιμέντο...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Να πάω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άντε, πήγαινε. Αλλά... μην του λες ονόματα... Πες του ένα παιδάκι 'κει πέρα... έκανε εγχείριση και η πληγή κάθε τόσο πίνει πόν. Τι να κάνουν οι δικοί του, πού 'ναι, ξέρω 'γώ, φτωχοί άνθρωποι... Τέτοια... Κατάλαβες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε, ναισκε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τράβα και να 'δούμε...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, εγώ σου λέω: θα γίνει η δουλειά μας στο άψε-

σβήσε!.. (Σε άλλο τόνο). Αλήθεια, τι θέλουμε να κάνουμε, Καραγκιόζο;
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Το παιδί καλά, ρε μουρλέ... τι άλλο; Άντε, θα πας;
ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, πάω σούμπτο. (Στρέφει προς το σαράι). Γεια σου και αντίο!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ενώ εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας του κάνοντας πίσω-πίσω). Να σου βγουν τα μάτια και τα δύο... κουνημένε!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Ακούγεται ρεμπέτικη μουσική. Εμφανίζεται μετά από λίγο από την πλευρά του σαραγιού και αρχίζει να χορεύει). Έεεπ'!.. Όπα... είπα... λέω... Οχι!.. Άλα, μάγκες... Ε, ρε, να ζήσουν οι μάνες που κάνουν αγόρια ζόρικα... αιμοβόρικα... και μερακλαντάν... Όπασα!.. (Η μουσική σταματάει, σταματάει κι αυτός να χορεύει). Οσόχ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Καλά το κατάλαβα. Γεια σου, ρε παλιομακαντάση Σταύρακα!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Γεια σου, Καραγκιοζάκο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι έγινε, ρε... είσαι εντάξει;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Πάντα!.. Εσύ; Η φαμίλια... όλοι καλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όπως τα ξέρεις...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ο δικός μου... ντούρος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιος... ο Κολητήρης;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ναι για...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μια χαρά 'ναι. Έχει πάει να φωνάξει τον μπάρμπα μου.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Καλά, ρε συ... τρέχει κάτι; Προς τι το προσκλητήριο, νά 'με;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Προέκυψε θέμα... ιατρικό...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Έλα, Βαγγελίστρα μου!.. Ιατρικό, ε; Για 'ξηγήσου, νά 'με.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κοίταξε να 'δεις... είναι ένα παιδάκι...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Γνωστό και μη εξαιρετέο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άγνωστο και εξαιρετέο...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Δεν σε πιάνω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα με πιάσεις... θα με πιάσεις. Το παιδάκι, που λες, είχε κήλη και έκαμε εγχείριση...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Το λεπόν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Η πληγή κλείνει, αλλά μαζεύει πύον...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Και την ξανανοιγουνε και πάει λέ'οντας... Μμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μέσα είσαι.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Και δεν μου λες... γιατροί υπάρχουνε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι πολλοί... ένας.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Και τι λέει, νά 'με;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν λέει. Εκεί την πληγή καθαρίζει κάθε τόσο... και πάει.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Και τα παίρνει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κανονικά...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Κι αυτός που τα δίνει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έχει τον τρόπο του.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ήντάξει... αλλά δεν ρωτάει τι και πώς; Είναι καιρός, νά 'με;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πέντε-έξι μήνες...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Βρώμα η δουλειά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βρώμα, ε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ούουου!.. Συζητάς, νά 'με;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή... αποκλείεις την περίπτωση ο γιατρός να είναι, ξέρω 'γώ, κάποιας ηλικίας... τίποτα ληγμένος εκεί πέρα και να έχει κομπλάρει;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Μα, μου είπες, τα παίρνει... Οπότε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βρώμα...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Γειασάν!.. Τό 'πιασες το υπονοούμενο, νά 'με.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και δεν μου λες: μπορούμε να βοηθήσουμε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Θα ρωτήσω την κυρά-μαμή...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποια είν' αυτή;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Η μάνα μου, ρε συ... Και η πρώτη φίρμα, νά 'με, στα παντρεμέναδικα παλιά!.. Το ξέχασες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, ναι, ρε... Και... (με νόημα) εντάξει;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Θα δείξει... Ξαμολιέμαι, που λες, την αρωτάω... και ό,τι μου 'ξηγηθεί, νά 'με, σου 'ξηγιέμαι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για να 'ξηγηθώ εγώ μετά στον άλλο. Ναι... ναι, ρε Σταύρο... κάνε τον κόπο.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Άκου', λέει... Σιγά, τον κόπο, νά 'με!.. Έφυγα κιόλας... (Στρέφει και εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Γεια χαρά νταν!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου, Σταύρακα!.. (Μονολογεί). Για να ιδούμε... Κάτι λένε για τη μαμή και τη λεχώνα... αλλά μπα... όχι. Δεν κολλάει

εδώ. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας, ενώ από πριν ακούγεται δημοτική μουσική. Χορεύει άτσαλα κάπως). Όσοχ-όπ'!... Άει, κι λαμπάδιασα, ου έρμος... (Σφουρίζει κλέφτικα). Όμπλατς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται αμέσως από την πλευρά της καλύβας του και τον σκουντάει στον ώμο). Ε, μπάρμπα!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Συνεχίζει να χορεύει χωρίς να στρέψει). Εσύ 'σ' Καραγκιόζη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... Για άσε τα γλέντια!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Σταματάει η μουσική, σταματάει κι αυτός τον χορό και στρέφει προς τον Καραγκιόζη). Τί τρέχει, ουρ' έρμο, δε μ' λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ'... γι' αυτό σε φώναξα να 'ρθείς... για να σου 'πώ και να μου 'πείς...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Άει, κρένε μ'... Κι πρώτα-πρώτα... το πιδι γιατί το μάλωσες... α;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Παιδί... ποιο παιδί;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Το πιδί από μόνον σου... στείλες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο Κολητήρης...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αχά... ήρθε σκασμένο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σκασμένο ήρθε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ε, τι σ' κρένου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, το σκασμένο!.. Και τι σου είπε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μμ; Ότι θέλει, λέει, να γίνει γιατρός κι δεν τ' αφήνεις ελόγου σ'... Αυτό.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι; Δεν τ' αφήνω 'γώ; Α... αμ' δεν σ' τ'ά'πε καλά.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Για πες τα μ'ισό καλύτερα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ του είπα πως, για να γίνει γιατρός, χρειάζεται διάβασμα... κι αυτουνού δεν του αρέσει το διάβασμα...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Να διαβάσεις εσύ!.. Τι κάνεις ούλη μέρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι έκαμε, λέει; Να διαβάσω 'γώ;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ναίσκε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για να γίνει ο Κολητήρης γιατρός;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Α... μπράβου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν θά'ν κι άσχημο... Χα! (Στο κοινό). Τ' ακούσατε, παιδιά; Όποιος από σας θέλει να γίνει γιατρός... μη διαβάζει ο ίδιος... τον πατέρα του να στρώσει στο διάβασμα... Καταλάβατε; Είναι το νέο σύστημα εξετάσεων... Ναι, ναι... υπογραφή Μπαρμπαγιώργος!.. (Στον Μπαρμπαγιώργο). Ρε, μπάρμπα, πας καλά;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Δεν γίνεται, α;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αμ' δεν γίνεται βέβαια...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Κι ήταν ανάγκη, ουρέ θεουκιρατά... να του βγάλεις βούκινο; (Τον χτυπάει). Να!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αγριεύει). Ασά!.. Απόγινες μου φαίνεται...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Άει, κρένε μου, ουρ' έρμο: σαν τι χαλεύεις κι με κουβάλησες τουν κατήρουφο... α;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει). Κάτι να σε ρωτήσω, αλλά...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τι... χόλιασες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ', μου λες το μακρύ σου... μου λες και το κοντό σου... με κοπανάς κι από πάνω... Λες κι έχω (ψευτοκλαίει) άλλον κανέναν εγώ...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Έλα... μώρωξε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συνεχίζοντας να ψευτοκλαίει). Εγώ, ο κακομοίρης... εσένα έχω για βόιδι... γι' άλογο... για κολοβό γαϊδούρι... για όλα!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μώρωξε, καλό μου!.. Να... (βγάζει από το σελάχι του χρήματα) πάρ' κι μια πιντάρα... (Τον πλησιάζει και του την δίνει). Για τ'ρα, για τ'ρα γυαλιστερή απού 'ν'... γλιέπ'ς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνει πείσματα). Μμ...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Σε άλλο τόνο). Πάρ' τη τώρα απ' την έβγαλα, γιατ' θα την ξαναβάλου στο σ'λάχι... Γκέγκε, νούκου γκέγκε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει). Ναι... να σε κάψω, Γιάννη, να σ' αλείψω λάδι... (Παίρνει τα χρήματα και τα βάζει στην τσέπη του).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Άει, κρένε μ' τώρα... τι χαλεύεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θέλω να θυμηθείς κάτι που είχε ο γέρο-Παύλος για τα ζωντανά που είχανε πληγές...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Α... Και για τσ' ανθρώπους κάνει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μπα; Και τι ήτανε αυτό... πώς το λέγανε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Βάλσαμο!.. Μοναχός του τό 'φτιαχνε... Τώρα το φτιάχνει η Παύλαινα και μας δίνει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και κάνει και για τους ανθρώπους... ε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αμέεε; Έχω πει έλόγου μου απού 'δαύτου...

ούι-ούι!.. Την άλλη φορά που παλουκώθηκα στην κ'λιά... κι ιγώ δεν ξέρου πόσο ήπια... Αλλά... ιντάξ'!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο!.. Και το πίνουν αυτό... ε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Κι την πληγή αλείφεις... αλλά το πίνεις κιόλας. Λαδάκι της ελιάς είναι... κάτι λουλουδάκια τού 'χουνε ριγμένο... κι είναι πια γιατρικό... Βάλσαμο με τ' όνομα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τό 'χω ακουστά... Θα μου στείλεις με τον μικρό;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Έχω 'κεί ένα μπουκαλάκι... θα σ' το στείλω κι ματαπαίρνου ιγώ απ' την Παύλαινα... Δεν θες τίποτ' άλλου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι. Μόνο, πες μου: πόσο πρέπει να πίνει κανείς... ας πούμε ένα παιδάκι; Μια κουταλιά του γλυκού, καλά 'ναι;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μχού! Προυί, μεσημέρ', βράδ' ... προ φά'ητού.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι, γιατρέ μου! Προ φά'ητού. Άντε μου στο καλό!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Άει... γεια σ', αντιου, χαιριτε... καλό βράδ', καλό ξημέρουμα... (Στρέφει και ξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... και καλά σαράντα!.. (Κατ' ιδίαν). Ρε, τι λέτε... (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ

Σκηνή Α'

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, προχωράει λίγο και μετά στρέφει προς τον Χατζηαβάτη, που ακολουθεί). Αυτά να 'πείς στον φίλο σου... Άμα δεν έχει χρήματα, θα βρει κομπογιαννίτη... Αυτοί παίρνουνε λίγα και ασχολούνται με πολλά. Ε... αλλού τα καταφέρνουν κι αλλού όχι. Εγώ πάντως... δεν μπορώ να το αναλάβω το παιδί, πες του.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν μπορείτε. Κατάλαβα...

ΓΕΡΟΣ Και μην νομίζεις... δεν είναι για τα χρήματα... απλά εγώ έχω πολλές δουλειές. Έχω μεγάλη και εκλεκτή πελατεία και πρέπει να την προσέχω... γιατί και εκείνη με προσέχει. Κατάλαβες; (Σε άλλο τόνο). Ε... να μη σε κρατάω άλλο. Άντε στο καλό...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, ναι... φεύγω, γιατρέ μου... (Στρέφοντας προς το σαράι). Αντίο. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

Σκηνή Β'

ΓΕΡΟΣ Γεια σου!.. (Πλησιάζει προς το σαράι μονολογώντας). Ακούς εκεί... Άμα είναι φτωχοί... ας εξυπηρετηθούνε 'κεί πέρα... ξέρω 'γώ, με κανέναν κομπογιαννίτη... (Χτυπάει την πόρτα). Κανέναν πρακτικό... Ε, ναι... (Χτυπάει την πόρτα άλλη μια φορά και κατόπιν κάνει λίγο πίσω).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Δερβεναγά, Βελή!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, διαταγές, εφέντ'...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Χτυπάει η πόρτα... Πήγαινε κάτω να ιδείς ποιος είναι.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Αχά! Πο, να πααίνω, εφέντ', το καημένο...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τσαμπούκ-τσαμπούκ!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πόγια, τσαμπούκ-τσαμπούκ, εφέντ'... (Εμφανίζεται μετά από ποδοβολητό από την πλευρά του σαραγιού). Πο, καλώς το γιατρό!..

ΓΕΡΟΣ Καλό νά 'χεις, Δερβέναγα... Ε... σε παρακαλώ, ειδοποίησε τον πολυχρονεμένο μας Βεζίρη ότι ήρθα.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πόγια, καρτέρα, καρτέρα ψίχα... να ειδοποιγάω, το καημένο... Αχά; (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά του σαραγιού. Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, εφέντ'... πο, το γιατρό νά 'ναι φερμένο κάτω.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Α, πολύ καλά... Μπορείς να φύγεις, Βελή.

ΓΕΡΟΣ (Μόνος). Για να ιδούμε: ο μικρός μας ασθενής... σήμερα πώς είναι;

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Καλώς τον!..

ΓΕΡΟΣ Βεζίρη μου... (Κάνει τεμενά). Προσκυνώ την εξοχότητά σας.

ΒΕΖΙΡΗΣ Σήκω επάνω, γιατρέ...

ΓΕΡΟΣ (Σηκώνει το κορμί του).

ΒΕΖΙΡΗΣ Ήρθες για την αλλαγή;

ΓΕΡΟΣ Ναι, πασά μου...

ΒΕΖΙΡΗΣ Κοίταξες μήπως... για εκείνο που λέγαμε την περασμένη φορά;

ΓΕΡΟΣ Ναι... πώς... Δηλαδή... κοίταξα, Βεζίρη μου, αλλά δεν βρήκα κάτι.

ΒΕΖΙΡΗΣ Θέλεις να ειπείς δηλαδή, γιατρέ... ότι δεν υπάρχει, ξέρω 'γώ... κάποια θεραπευτική αγωγή για να πάψει η πληγή να μαζεύει πύον;

ΓΕΡΟΣ Ακριβώς. Δηλαδή... δεν έχω κάτι αξιόπιστο να προτείνω.

ΒΕΖΙΡΗΣ Εν πάση περιπτώσει... επειδή σήμερα το παιδί δείχνει πολύ καταπονημένο... λέω να την αφήσουμε την αλλαγή για κάποια άλλη μέρα.

ΓΕΡΟΣ Μα...

ΒΕΖΙΡΗΣ Θα τα ξαναπούμε. Τώρα μπορείς να πηγαίνεις. (Στρέφει προς το σαράι). Αντίο... (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΓΕΡΟΣ Προσκυνώ, πασά μου. (Στρέφει προς την καλύβα. Μόνος). Κάτι τρέχει... (Εξερχόμενος προς την πλευρά της καλύβας). Κάτι δεν πάει καλά.

Σκηνή Δ'

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Βρε, τον γέρο-τσιφούτη... (Πλησιάζει στην καλύβα). Καραγκιόζη, βρε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ποιοσοός; (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Χα... τι έγινε, ρε;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Πού να σου τα λέω... ο γιατρός που σου 'λεγα, βρε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... τι;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Αυτός είναι. Τι είπα: είναι; Χα!.. Ήτανε... πάει μα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι... τον σουτάρανε;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ναι, ναι!.. Πριν από λίγο... Πήγαινε για το παιδί, αλλά τον περίμενε ο πασάς και τού 'δωσε τα παπούτσια στο χέρι... Εδώ απ' έξω και χωρίς πολλά-πολλά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σοβαρά, ρε; Γουστάρω... Καλά, πολύ τον πάω τον πατοά ώρες-ώρες!.. Βέβαια, άργησε... αλλά εντάξει.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Εσύ τι έφτιαξες; Ήρθανε τα παιδιά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όλοι... ανέλαβαν και καθήκοντα και, όπου νά 'ναι, περιμένω αναφορά.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Α, ωραία!.. (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Ε... που λες, δεν σου τά 'πα... είπα του γιατρού αυτά που λέγαμε... για ένα παιδάκι φτωχό... τι να κάνουν οι δικοί του που δεν έχουν χρήματα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τι σου είπε;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Να βρούνε, λέει, κανέναν κομπογιαννίτη... γιατί αυτός έχει μεγάλη και... πώς μου τό 'πε... α... και εκλεκτή πελατεία!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ε; Χα! Για να 'δούμε: από 'δώ και πέρα τι θά 'χει;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ακούς, ο τσιφούταρος; Τώρα τι κάνουμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τίποτα... εγώ θα περιμένω τα παιδιά. Εσύ, αν θες, πήγαινε άραξε... μην ξεροσταλιάζουμε κι οι δύο.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Θ' ακουμπήσω εδώ στο πιθάρι.

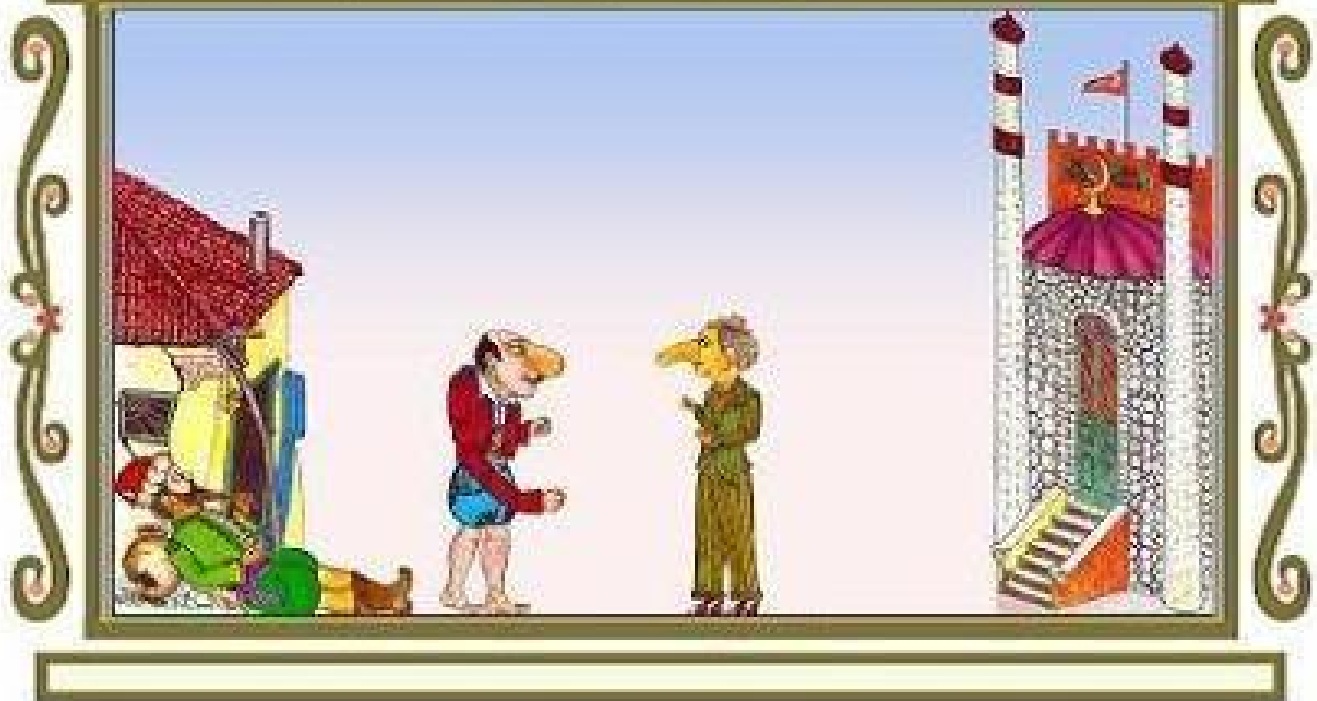
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Μη διαλυθεί μόνο...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Προχωράει προς την καλύβα προσπερνώντας τον Καραγκιόζη, στρέφει προς το σαράι και ξαπλώνει ακουμπώντας την ράχη του στο πιθάρι). Εντάξει!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς το μέρος του). Βολεύτεηκες; Μη μου 'πεις!

Σκηνή Ε'

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Εμφανίζεται βιαστικός από την πλευρά του σαραγιού).
Κύριε Καραγκιόζη... κύριε Καραγκιόζη!...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφοντας). Α... καλώς τον! Τι έγινε... τον βρήκες
ρε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Τον βρήκα, ουίτ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για λέγε, για λέγε...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Του είπα, ουίτ, αυτά που είπαμε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο! Κι εκείνος;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μου είπε, ουίτ, να πάμε λίγο υγρό από την πληγή στο
εργαστήριο για ανάλυση... και να του πάω τα αποτελέσματά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ... μάλιστα!.. (Στρέφοντας προς τον ξαπλωμένο
Χατζηαβάτη). Σήκω, Χατζατζάρη... Άντε να πάτε με τον Ζαχαρία στο
ιατρείο του σαραγιού... το ξέρεις.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σηκώνεται). Στην πίσω μεριά του σαραγιού;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... Ζητείστε το γιατρό... πώς τον είπες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναζιρ!.. Ναι, εντάξει... Προχώρα, Ζαχαρία!

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Πάμε, ουίτ... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού ακολουθούμενος από τον Χατζηαβάτη).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, ρε μανούλα μου... τι έχει να γίνει, αν μας κάτσει η δουλειά... (Με πείσμα). Που θα κάτσει, λέει... ούουου!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και από μακριά φωνάζει στον Καραγκιοζή). Αδρεφάκι Καραγκιοζάκο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όπα!.. (Στρέφει). Καλώς τον Σταύρο!.. Τι έγινε, ρε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Πλησιάζει). Τζίφος! Η μαμή είχε γεννητούρια, νά 'με, οπότε: τι να της 'πώ, τι να μου 'πεί, τι να σου 'πώ κι εσένα... Μπήκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα, ρε!.. Σοβαρά;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ναι για!.. Ήρθα, το λοιπόν, μπας και με χρειάζεσαι, ξέρω 'γώ, για τίποτις άλλο... αλλιώς, να κόβω ρόδα μυρωμένα, νά 'με. Σωστός;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πάντα!.. Λοιπόν... άντε άραξε κάπου εδώ κοντά.
Έτσι;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Έγινε! Πάω εδώ στο γυάλινο, νά 'με... Γεια χαρά νταν!..
(Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου, μεγάλε!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται ακούγεται να τραγουδάει κάπως χαμηλόφωνα). Σουμιώτισσα, Σουμιώτισσα... πότε 'α πας στην Πάτλα...
(Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και συνεχίζει δυνατά). Πού 'χω δυο λόγια να σου 'πώ, Σουμιώτισσα... και μού 'πιασε... (βήχει) και μού 'πιασε... (Βλέποντας τον Καραγκιόζη). Τι μού 'πιασε, καλέ μπαμπάκο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω 'γώ; (Μικρή σιγή). Την κουβέντα;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Όχι, ρε... χαζούλιακα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Τότε, τι... το χέρι;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Άλλο, άλλο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άλλο, άλλο; Πιο μικρό ή πιο μεγάλο;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Γκρινιάζει). Μπαμπάκο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, τι... μήπως την θέση;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Άλλο, άλλο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ', δεν με βοηθάς κιόλας...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ε... είπαμε: πού 'χω δυο λόγια να σου 'πώ... και μού 'πιασε... Τι μού 'πιασε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι σου 'πιασε; Δεν ξέρω... γι' αυτό, ρε, σου ζήτησα τη βοήθεια.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Να ζητήσουμε τη βοήθεια του κοινού;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άστο, μετά... Τώρα για πες μου: σου 'δωσε τίποτα ο Μπαρμπαγιώργος να μου φέρεις;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Μμ; Όχι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Όχι... μόνο να φάω μού 'δωσε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μόνο να φας... τίποτα άλλο;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Σκεφτικός). Μμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και το φάρμακο;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ποιο πλάμα; Τι φάρμακο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βάλσαμο. Δεν σου 'δωσε ένα μπουκαλάκι βάλσαμο, ρε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ό,τι... ό,τι μού 'δωσε τό 'φαγα... πάει. Πείναγα πολύ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μη μου 'πεις, γρουσουζικο, ότι ήπιες το βάλσαμο... 'τοιμάσου να ξαναπάς!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Πλίτς!.. (Προσπερνάει γρήγορα τον Καραγκιόζη και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας, ενώ αρχίζει να τραγουδάει πάλι). Πού 'χω δυο λόγια να σου 'πώ, Σουμιώτισσα... και μού 'πιασε...

(Χωρίς να φαίνεται) και μού 'πιασε... (Με θυμό). Μμμ!.. Το φελέκι μου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Φανερά εκνευρισμένος). Εγώ να μη σε πιάσω στα χέρια μου... Ακούς εκεί, να πιεί το φάρμακο.... Φτου!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Ωωω, γεια σου, Καραγκιόζο... γεια σου, ψυχή μου!.. Τι κάνεις, τζόγια μου, από πρωτότερα... καλιά 'σαι, καλιά 'σαι, καλιά 'σαι... (πιο έντονα) καλιά 'σαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλιά 'μαι, καλιά 'μαι, καλιά 'μαι, καλιά 'μαι; Να σκάσω είμαι! Έτσι και με πιάσεις απ' την μύτη... ξέρεις τι βρόντο θα κάνω;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωωω... σου συνέβη κάτι από πρωτότερα... φιόρο μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τέλος πάντων. (Σε άλλο τόνο). Τι έγινε... τι έφτιαξες εσύ... τον βρήκες τον δικό σου;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τον σπετσέρη... αμή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για λέγε, για λέγε.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Σε άλλο τόνο). Άκουσε, Καραγκιόζο... το πράμα είναι εύκολο, αλλά είναι και δύσκολο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σκέφτεται κάνοντας διάφορες κινήσεις με το χέρι του). Μμ-μμ... μμ... μμμμ... Για... για εξηγήσου.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Άκού' να 'δεις... ο σπετοέρης ξέρει τι πρέπει να γίνει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι ξέρει δηλαδή;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τα πάντα... όλα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τα πάντα... όλα, ε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τσέρτο! (Έντονα). Τα πάντα... όλα. (Σε άλλο τόνο). Επειδή όμως φοβάται...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κατάλαβα... δεν σου 'πε τίποτα.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Όσκε, όσκε... αλλού είναι το κουάλε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το κουάλε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είν' αλλού;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, μπας κι είμαστε όλοι σας αλλού;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Με μπαρτζολετάρεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό σε μάρανε; (Σε άλλο τόνο). Ρε, μίλα... πες μου τι διάλο σου είπε.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ότι τη χρεία πρέπει να την κάνει ντοτόρος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τι να κάνει δηλαδή;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α... να πάρει από την πληγή λίγο όμπυο... υγρό, εκατάλιαβες... να το πάει στο εργαστήρι κι εκεί να γίνει ανάλυση...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μάλιστα... Και;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Και σύμφωνα με το ρεζουλτάτο της ανάλυσης να γράψει τη φόρμουλα, παναπεί τη συνταγή... και να την πάρω ελόγου μου και να την πάω στο σπετσέρη. Εκατάλιαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Αλλιώς, φοβάται... πολύ φοβάται.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι, ρε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Χωρίς τη συνταγή... φοβάται μην πάει αρέστο για κάζο ατσιντέντε, ακόμα και για κάζο πενσάτο! Εκατάλιαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ... εύκολο; Τέλος πάντων. Άλλο τίποτα σου 'πε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Πώς... Να βρούμε, λέει, ένα φάρμακο... όπου το φτιάχνουνε αυτοί που ξέρουνε... κάποιιοι πρακτικοί.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και πώς το λένε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Το λένε... (σκέφτεται) το λένε... το λένε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βάλοαμο;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε!.. Ναισκε, έτσι το λένε!.. Το ξέρει, παναπεί, και η αφεντία σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αν το ξέρει; Χα!.. Και δεν μου λες; κάνει καλό αυτό;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Μπορεί να κάμει... μπορεί και να μην κάμει. Όμως κακό δεν θα κάμει... εκατάλιαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μάλιστα... (Σε άλλο τόνο). Τελικά, Νιονιάκη... κάτι κάναμε. Να ιδούμε μόνο, αν θα βγει και τίποτα καλό.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Εγώ, Καραγκιόζο, σου λέω να κάμεις ευτούνο όπου λέει ο σπετσέρης. Σου είπα, είναι διαβολεμένος!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο σπετσέρης, Νιόνιο, σου είπε δύο πράματα...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε... Εσύ κάμει ή το ένα ή το άλλο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι αν σου 'πώ πως και τα δύο είναι καμωμένα;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Με έκπληξη και φόβο). Ωωω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αμέ!.. Και βάλαμο βρήκαμε... (Κατ' ιδίαν). Χα! Το ήπιαμε κιόλας... καλό να μας κάνει!.. (Στον Σιορ-Διονύσιο). Και υγρό στο εργαστήρι στείλαμε.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Και, παναπεί... χωρίς ντοτόρο; Ωωωρε, σε βλέπω αρέστο, μπερτοδουλάκο μου... Δεν τη γλιτρώνεις, φιόρο μου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μη φοβάσαι για καλό!.. Και ντοτόρος υπάρχει... και όλα κανονικά έχουνε γίνει. Άντε ν' αράξεις...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε... πάω 'δώ πάρα πέρα, όπου είδα το σιόρο Σταύρακα... Γεια σου, Καραγκιόζο!.. (Στρέφει προς το σαράι). Γεια σου και αντίο!.. (Προχωράει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου, μουρλοκομείο!.. (Μονολογεί). Για να πάω λίγο μέσα... σαν να δίψασα. (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και προχωράει λίγο. Κατόπιν στρέφοντας προς τον Ταχίρ, που τον ακολουθεί). Πολύ διαφορετικός μου φάνηκε ο Ναζίρ πριν λίγο...

ΤΑΧΗΡ Οόουου... άλλος άνθρωπος!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Χάρηκε που έδιωξα τον άλλο, ε;

ΤΑΧΗΡ Χάρηκε γιατί επί τέλους γίνεται κάτι για το παιδί... ενώ έως τώρα δεν γινόταν τίποτα...

ΒΕΖΙΡΗΣ Εννοείς αυτό με το εργαστήριο;

ΤΑΧΗΡ Ακριβώς. Αυτό είναι κάτι που, ανεξαρτήτως αποτελέσματος, έπρεπε να έχει γίνει από καιρό.

ΒΕΖΙΡΗΣ Μήπως ο ίδιος το είχε προτείνει και το είχε απορρίψει ο άλλος;

ΤΑΧΗΡ Όχι, όχι... μου το ομολόγησε.

ΒΕΖΙΡΗΣ Τέλος πάντων...

ΤΑΧΗΡ Είχε όμως προτείνει να γίνει κάποια θεραπευτική αγωγή, που συνηθίζεται για την μόλυνση...

ΒΕΖΙΡΗΣ Δηλαδή... ούτε αυτό είχε γίνει;

ΤΑΧΗΡ Δυστυχώς...

ΒΕΖΙΡΗΣ Μου φαίνεται... πολύ μπουνταλάδες είμαστε, Ταχήρ...

ΤΑΧΗΡ Μην το πάρουμε έτσι... Απλά, δείξαμε περισσότερη από όσο έπρεπε εμπιστοσύνη στον Σινάνη.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ε... τον κινητή!.. (Σε άλλο τόνο). Αλλά κι εμείς τζάνεμ... τόσον καιρό δεν κοιτάξαμε για κάτι άλλο.

ΤΑΧΗΡ Ε, πώς... δεν καλέσαμε γιατρό από την πρωτεύουσα... τον πιο καλό;

ΒΕΖΙΡΗΣ Αλήθεια, τι απέγινε μ' αυτόν... είχαμε κανένα χαμπέρι ή όχι;

ΤΑΧΗΡ Μπα...

ΒΕΖΙΡΗΣ Κα' χαμπέρι!.. Ωρέ, μπας κι είναι τακίμι μ' αυτόν εδώ;

ΤΑΧΗΡ Ποιον... τον Σινάνη;

ΒΕΖΙΡΗΣ Αυτόν τον αλητήριο...

ΤΑΧΗΡ Μπα, δε... Δεν ξέρω κιόλας, πολυχρονεμένη μου... Τι να σας 'πώ;

ΒΕΖΙΡΗΣ Κι αυτός που μας άνοιξε τα μάτια, Ταχήρ... είπες πως είναι παιδίατρος;

ΤΑΧΗΡ Ναι... δηλαδή έτσι μου είπανε κάποιοι φίλοι, που έδειξαν, μπορώ να 'πώ, πολύ μεγάλο ενδιαφέρον. Ε... πήγαν τον βρήκαν, τον ρωτήσανε σαν να ήταν υπόθεση δική τους...

ΒΕΖΙΡΗΣ Αυτούς, Ταχήρ, να μου τους γνωρίσεις, όπως και νά 'ρθουν τα πράγματα... Θέλω οπωσδήποτε να τους ευχαριστήσω και να τους δώσω κι ένα καλό μπαξίσι.

ΤΑΧΗΡ Βεβαίως... αλλά γι' αυτούς προέχει η υγεία του παιδιού.

ΒΕΖΙΡΗΣ Έτσι, ε; Να είναι καλά οι άνθρωποι!.. Λοιπόν, πάω να ιδώ τον γιο μου... να ιδώ και πώς πάνε τα πράγματα. Γεια σου, Ταχήρ... (Τον προσπερνάει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΑΧΗΡ (Στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο). Προσκυνώ, Βεζιρη μου... Στο καλό!.. (Στρέφει πάλι και προχωράει προς την καλύβα).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο και πλησιάζει γρήγορα-γρήγορα). Αφέντη Ταχήρ... αφέντη Ταχήρ...

ΤΑΧΗΡ (Στρέφει προς το μέρος του). Α... καλώς τον!.. Τι γίνεται.. τι νέα;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Όλα εντάξει!.. Πριν λίγο πήραμε και το φάρμακο και το πήγαμε στον Ναζίρ μπέη... Πολύ αισιόδοξος μου φάνηκε... πάρα πολύ!

ΤΑΧΗΡ Α, ωραία!.. Λοιπόν, Χατζηβατάη... πες και στον Καραγκιόζη ότι ο Βεζίρης, ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα που θα έχουμε, έχει ήδη εκτιμήσει αυτό που κάνατε όλη η παρέα!.. Εντάξει; Άντε, γεια σου!.. (Τον προσπερνάει και αργά-αργά εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο). Προσκυνώ, αφέντη μου... Στο καλό να πάτε... Πέτρα να μη βρεθεί στο δρόμο σας, για να σκοντάψετε!.. (Στρέφει πάλι προς την καλύβα και προχωράει αργά).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του). Εσύ είσαι, ρε μαλαγάνια; Τι διάλο... με ποιονε τα είχες πριν και τον έβριζες, ρε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ε, όχι και τον έβριζα, βρε... τρομάρα να μη σου 'ρθει... Τεμενά έκανα στον αφέντη τον Ταχήρ... Τεμενά!.. Ξέρεις τι είν' αυτό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τεμενά, λέει; Έλα... Κι εγώ νόμιζα ότι του τά 'χωνες κανονικά. (Σε άλλο τόνο). Και... δεν μου λες; ο Ταχήνης σου είπε τίποτα, ρε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Πώς... πώς... ότι ο πασάς έχει εκτιμήσει αυτό που κάναμε για τον γιο του ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα... Κατάλαβες, έτσι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωρέ, κατάλαβα λέει... Κερνάω φασουλόζουμο!.. Πάμε να βρούμε και τους άλλους. (Στο κοινό). Εδώ, φίλοι μου... η παράστασή μας "ΤΟ ΒΑΛΣΑΜΟ" έλαβε τέλος... Εύχομαι σε όλους περαστικά!.. (Κατ' ιδίαν). Τι διάλο λέω; (Ανεβαίνει στη ράχη του Χατζηβαθίτη που στο μεταξύ έχει στρέψει και εξέρχονται προς την πλευρά του σαραγιού, ενώ ακούγεται μουσική από Καλαματιανό χορό). Γειάσα σας... γεια σας!..

Τ Ε Λ Ο Σ Τ Ο Υ Ε Ρ Γ Ο Υ

